ANILARI UNUTULMAYACAK, HESABI SORULACAKTIR!

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK
İYG

Ramazan Kocaoğlu

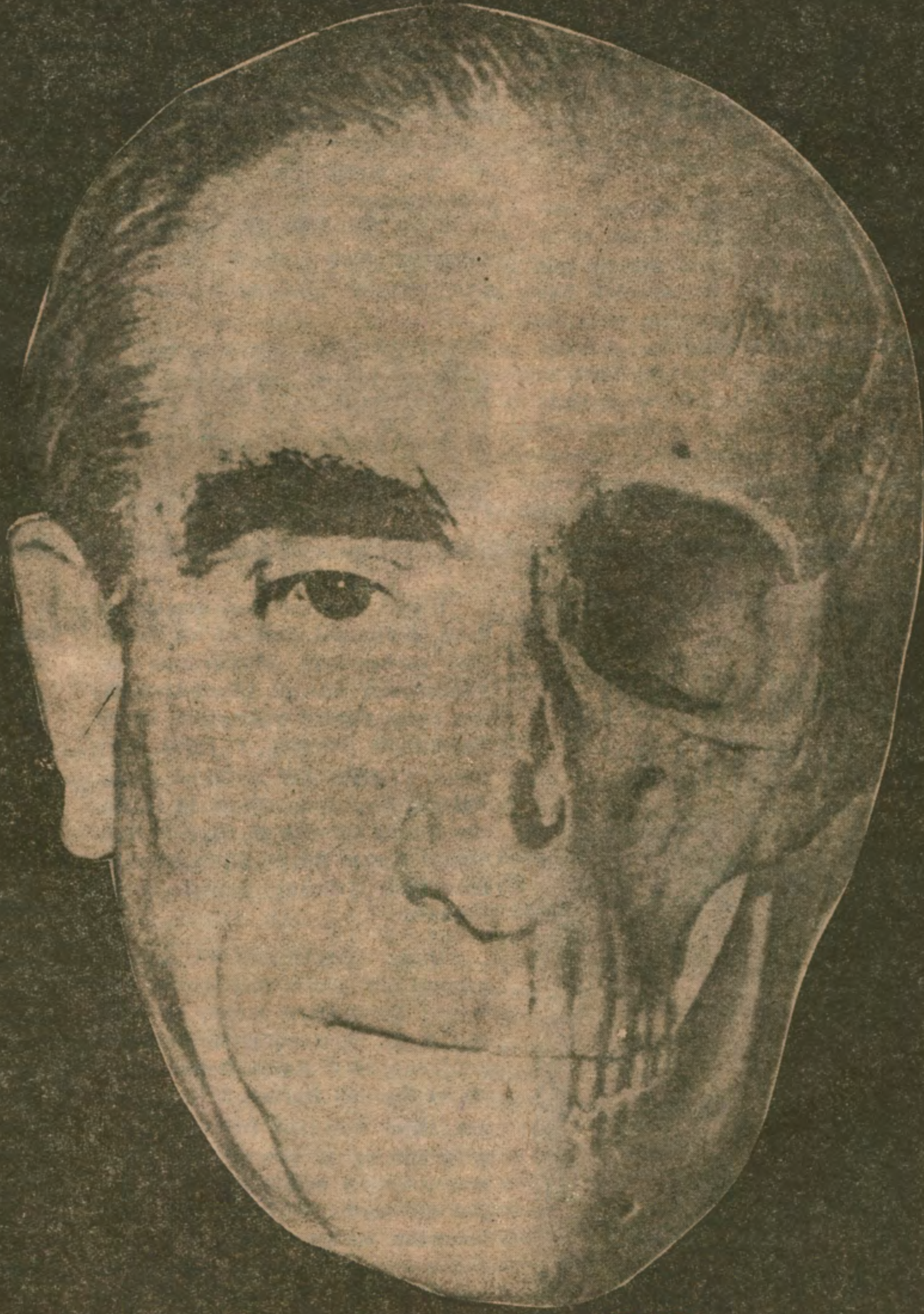
Necmi Göçmen

Hüseyin Ateş

Sayı : 79 Yıl : 4 Fiyatı : 10 TL. 22 Ağustos 1979

MHP ve ÜGD KAPATILSIN!

FAŞİST TÜRKEŞ TUTUKLANSIN!

«Ülkemizde faşişt tırmanışı durduracak güçler vardır»

Türkiye işçi sınıfının, ilerici-demokratik güçlerinin ardıcıl ve kararlı savaşımı, faşist MHP'yi ve sicilli faşist elebaşılarını köşeye sıkıştırdı. Faşistlerin **«başbuğu»** gestapo ajanı Türkeş, Almanya'ya ağababalarına akıl danışmaya gitti. Suçları birbir ortaya çıkan, mafiayla, CIA'yla ve diğer karanlık örgütlerle ilişkisi belgelerle saptanan, cinayet yuvası faşist MHPnin ve yan örgütlerinin kapatılması, elebaşılarının derhal tutuklanması istemi geniş halk yığınlarına mal oldu. Buna rağmen CHP ağırlıklı hükümet, hâlâ faşist yuvaların dağıtılması istemine sırt çevirmenin yollarını arıyor. Başbakan Ecevit, çıktığı temel atma törenlerinde bu istemi dile getirenlere «ben hakim değilim» diyor. Demagoji yapıyor. Alanlarda toplanan **«MHP-ÜGD kapatılsın, faşist Türkeş tutuklansın, Kahrolsun Faşizm»** belgilerini haykıran onbinlerin gözünün içine baka baka **«faşizm, biz hükümet olduğumuzda kahroldu»** diyerek yığınları aldatacağını sanıyor.

Faşist MHP köşeye sıkışmıştır. Bu, herşeyden önce işçi sınıfımızın, demokrasi güçlerinin yıllar süren özverili savaşımının bir sonucudur. Ancak, faşistlerin köşeye sıkışmasının faşist tehlikeyi ortadan kaldırmadığı, tam tersine tehlikeyi daha da artırdığı bir gerçektir. Faşist terörün hızla tırmandırılması, buna bağlı olarak faşist darbe söylentilerinin daha da yaygınlaştırılması bunu gösteriyor. Faşist liderler, kiralık katillerinin kulaklarına sürekli **«yakında iktidara geleceklerini»** fısıldıyorlar. Türkiye işçi sınıfının lenici partisi, emperyalizmden destek alan faşizm tehlikesinin daha da arttığına dikkati çekerek yığınları uyarırken, ülkemizde faşist tehlikeyi önleyebilecek, **faşist tırmanışı durdurabilecek güçlerin varolduğunu da söylüyor.**

Kuşkusuz bu güçlerin başında Türkiye işçi sınıfı, onun politik ve sendikal hareketi geliyor. Bu güçlerin içinde, legal sosyalist akımın, CHP'li yurtseverlerin, ilerici-devrimci gençlik kesimlerinin de önemli bir yeri vardır. Geniş halk yığınları, faşizme, onun vurucu gücü MHP ve gizli-açık yan örgütlerine karşı derin bir nefret duyuyor. Faşist odakların dağıtılmasını, faşist tırmanışın durdurulmasını istiyor. Somut gerçek ise, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerden hiçbirisinin tek başına faşist tırmanışı durduramayacağıdır. Öyleyse ne yapılmalıdır? Anti-emperyalist, anti-faşist güçler, faşist tırmanışı durdurabilmek için eylem ve cephe birliğini oluşturmalı, ortak savaşım vermelidirler. Türkiye işçi sınıfının Leninci partisi son çağrısıyla eylem ve cephe birliğinin sağlanması doğrultusunda somut bir platform yaratmıştır. Buna rağmen kimi akımlar hâlâ, grup çıkarlarının esiri olmakta, öznel niyetlerini ön plana çıkarmakta, eylem ve cephe birliğine yanaşmamaktadır.

Anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem ve cephe birliğinin önüne dikilen engellerin başında CHP sağ kanat yöneticilerinin tavrı geliyor. CHP'ye oy veren, güçlü bir potansiyel oluşturan, faşist tırmanışın anti-faşist tüm güçlerin eylem birliğiyle durdurulacağını gören CHP tabanının bu ortak savaşım cephesine katılımını engelleyerek, faşist parti ile uzlaşan, diyalog yolları arayan CHP sağ kanat yöneticileridir. CHP'li yurtseverler, yer yer sağ kanat yöneticilerinin bu uzlaşmacı zincirini kırarak, bölgesel düzeylerde eylem birliğine katılmaktadırlar. Faşist saldırıların yoğunlaştığı bölgelerde oluşturulan böylesi eylem birlikleri doğaldır ki pratiğin dayattığı bir zorunluktan ileri gelmektedir. Bu eylem birlikleri olumlu birer adım olmakla birlikte tek başına yeterli olamamaktadır.

Yapılması gereken şey bir yandan eylem birliği düşüncesini geniş yığınlara maletmek, propaganda ve ajitasyonumuzu bu yönde iyice yoğunlaştırmak ve giderek eylem birliğinin yığınlar içinde gelişmesinin kalıcı adımlarını atmak, öte yandan da değişik politik hareketleri, örgüt ve grupları anti-emperyalist, anti-faşist hedeflerde birleştirmek için çalışmak olmalıdır. CHP sağ kanat yöneticilerinin faşist partiyle uzlaşmacı tavrı demaske edilmelidir.

İkinci engel legal sosyalist partilerin eylem ve cephe birliği sorununa kararlı ve tutarlı bir biçimde yanaşmamalarıdır. Bu akımlar, her ne kadar görünürde eylem ve cephe birliğinden yana olmakla birlikte, pratikte eylem ve cephe birliğini engelleyici tavır takınabiliyorlar. Kuşkusuz bu tavırlarının nedenlerinden biri faşizme karşı savaşım anlayışlarındaki çarpıklıktır. Emperyalizme, yerli ve yabancı tekellere, onların vurucu gücü faşizme karşı yığınların savaşımını daha ileri düzeylere ulaştırmak yerine onlar, kendilerini yalnızca seçim ve parlamento çalışmalarıyla sınırlandırıyorlar. Son günlerde izlediğimiz TİP-TSİP birleşme çabalarının platformunun Ekim seçimlerinde «sosyalist partilerin seçim bloku kurması» üzerinde temellendirilmesi, legal sosyalist partilerin bu eğilimini net bir biçimde gösteriyor. Legal sosyalist parti temsilcileri sınıf savaşımının sertleştiği dönemlerde, emperyalizme ve faşizme karşı savaşım verirken parlamento içi ve parlamento dışı tüm yığınsal savaşım biçimlerinin birlikte ve uyumlu bir şekilde kullanılması, özellikle yığınsal çıkışların örgütlenmesi ve aktif katılınması gerektiğini göremiyorlar.

Eylem ve cephe birliğine karşı diğer bir olumsuz yaklaşım, hemen tüm gruplarda gözlemlenen anti TKP görüşlerden kaynaklanıyor. Bu görüşler, sadece anti-faşist savaşımı zayıflatmaya kalmıyor, aynı zamanda işçi sınıfının politik hareketine saldıran gerici-faşist çevrelerin ekmeğine yağ sürüyor. Eylem ve cephe birliği içinde yeralmak yerine kenarda durmayı yeğleyenler, DİSK ve TÖB-DER gibi etkinliği ve saygınlığı olan örgütleri eylemsizliğe itmekten geri durmamaktadırlar. DİSK ve TÖB-DER'de olanlar, hiçte sosyalist partilerin dışında gelişen bir olay değildir.

Faşist tehlikenin üstelediği günümüzde yapılması gereken anti-TKP görüşlerin terkedilip, eylem ve cephe birliğini kolaylaştırıcı davranışlar içine girilmesidir. Ülkemizdeki demokrasi savaşımı, faşizm tehlikesinin güncelliği bunu gerektiriyor. Hiç kimse, eylem ve cephe birliği içinde yer alacak akımlardan ideolojik görüşlerinden ödün vermesini istemiyor. İşçi sınıfımızın Leninci partisi bu konuyu açıklıkla belirtmektedir. İşçi sınıfının leninci partisinin son açıklamasının bu açıdan dikkatle ele alınması ve üzerinde düşünülmesi gereken somut bir eylem birliği platformu önerisi olarak değerlendirmek gerekir.

Böylesi bir eylem ve cephe birliği platformunu reddedecek her türlü grupsal ve politik gerekçe, demokrasi güçleri ve en başta ilerici-devrimci gençlik tarafından mahkum edilecektir. Türkiye ilerici gençliği, ülkemizde faşist tırmanışı durduracak güçlerin varolduğu saptamasına tamamen katılmaktadır. Ve Türkiye'de faşizmi yenebilecek güçlerin içinde olanlardan biri olarak demokrasi savaşımı veren güçlere koşulsuz destek verecek, bu savaşımın içinde aktif yeralacaktır. Eylem ve cephe birliğini bozucu, engelleyici tüm çıkışları ise mahkum edecektir.

FAŞİST TÜRKEŞ TUTUKLANSIN!
FAŞİST YUVALAR DAĞITILSIN!

ÖNEMLİ YILDÖNÜMLERİ YAKLAŞIRKEN...

Ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımının, uluslararası dayanışmanın önemli kilometretaşlarını anma günleri yaklaşıyor. Ulusal bağımsızlık haftası, 1 Eylül Barış Günü, 11 Eylül Şili Halkı ve Gençliği ile Dayanışma Günü, 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası, 7 Kasım Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'ni birbirinin peşisıra kutlayacağız.

Diğer dayanışma ve savaşım günleri gibi Ulusal Bağımsızlık Haftası, 1 Eylül Barış Günü, 11 Eylül Şili Halkı ve Gençliği ile Dayanışma Günü, 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası, 7 Kasım Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, ilerici gençliğin eylem programının değişmez program maddeleridir. Bu doğal bir şeydir. İşçi sınıfının savaş yolundan yürüyen gençliğin ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımının yoğunlaştığı, gelenekselleştiği günleri anması, geniş gençlik yığınlarını harekete geçirmesi, uğrunda savaştığı yüce ülkelerin utkuya ulaşması savaşımının bir parçasıdır. İlerici Gençler Derneği kuruldugu günden bu yana bu savaşıma omuz vermiş, anma ve savaşım günlerinin örgütleyicilerinden, etkin katılımcılarından olmuştur.

Bu yılda, Ulusal Bağımsızlık Haftası, 1 Eylül Barış Günü, 11 Eylül Şili Halkı ve Gençliği ile Dayanışma Günü, 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası, 7 Kasım Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin yıldönümünü kutlamak, ortaklaşa düzenlenen gösterilere etkin olarak katılmak görevi ilerici gençliği bekliyor. Bu önemli günleri anlamlarına uygun biçimde kutlamak için hazırlıklara başlamak, hazırlıkların başlanıldığı yerlerde hızlandırmak gerekiyor. Etkin ve geniş katılımı sağlamak için birimlerde ve gençlik içerisinde kolları sıvamak gerekiyor. Bir görevimiz kendi örgütsel çalışmalarımızı, hazırlıklarımızı başlatmak, hızlandırmaksa, diğer görevimiz böylesi anma ve savaşım günlerini gençliğin eylem birliğinin çıkış noktası yapabilmektir.

Geçen yıllardan daha ileri-daha yığınsal-daha etkin 30 Ağustoslar, 1 Eylüller, 11 Eylüller, 10-17 Kasımlar, 7 Kasımlar kutlamak için İlerici gençlik, savaşımın ve dayanışmanın bayrağını yükselt!

Ulusal bağımsızlık haftası, 1 Eylül barış günü, 11 Eylül Şili halkı ve gençliği ile dayanışma günü, 10-17 Kasım dünya gençlik ve öğrenci haftası, 7 Kasım büyük Ekim sosyalist devrimi geleneğin, onurundur!

Haydi görev başına!

YAKLAŞAN SEÇİMLER ve GÖREVLERİMİZ

Cumhuriyet Senatosu üçte bir yenileme ve Milletvekili ara seçimleri önümüzdeki 14 Ekim'de yapılacak. İşçi sınıfının politik örgütünün yasak olduğu ve 18 yaşındaki gençlere oy hakkının tanınmadığı bir ülkede, yine burjuva politikacıları demagojileriyle, yalanlarıyla, sahte umutlarıyla, sonu gelmez vaatleriyle, birbirleriyle yarışacaklar, yığınları aldatmaya çalışarak oy toplayacaklardır. Seçimleri, «özgürlükçü demokrasinin» bir başarısı olarak gösteren burjuva politikacıları, «hür parlamenter demokratik rejimin» nimetlerini öve öve bitiremiyecekler, seçim gezilerinde propogandalarını anti komünizm ve anti-Sosyalizm üzerinde temellendireceklerdir.

Ne var ki, bu özelliklerine rağmen 14 Ekim kısmi seçimleri, günümüzdeki demokrasi savaşımının somut platformu olacaktır. Böylesi bir platformu, işçi sınıfının bağımsız sınıf politikasını yaygınlaştırmak doğrultusunda kullanmak, vazgeçilmez Leninci bir görevdir.

Egemen güçler, işçi sınıfının politik örgütlenmesini yıllardır yasak altına almakla birlikte, bu işçi sınıfının politik hareketinin seçim kampanyasına katılmadığı ve katılmayacağı anlamına gelmez. İşçi sınıfımızın politik hareketi, kuşkusuz, şu veya bu biçimde seçim kampanyasına katılacak, işçi sınıfının bağımsız sınıf politikasını en geniş yığınlara ulaştırmak için her türlü olanağı değerlendirecektir. Bununla birlikte, seçim kampanyasının aynı zamanda, demokratik güçlerin eylem birliğini geliştirmek doğrultusunda kullanılacağı tartışma götürmez bir gerçektir. Buna bağlı olarak, emperyalizme ve gerici-faşist güçlere karşı teslimiyet politikası izleyen sağ sosyal demokrasinin bu politikasını geniş yığınlar önünde demaske etmek de önümüzdeki seçim çalışmalarının en önemli özelliklerinden birisini oluşturacaktır. Seçimleri her şey olarak gösteren, yığın eylemlerini seçim çalışmalarıyla sınırlayan sağ oportünizme, seçimleri işçi sınıfının ve demokrasi savaşımının çıkarları doğrultusunda kullanmayan, bunu reddeden «sol» akımlara karşı savaşım günceldir.

14 Ekim kısmi seçimleri, ilerici yurtsever gençlik hareketinin önüne de önemli görevler koymaktadır: İşçi sınıfının bağımsız sınıf politikasını en geniş gençlik yığınları arasında yaymak, sağ ve «sol» oportünizmi demaske etmek, sosyal demokrasinin teslimiyet politikasını mahkum etmek! Bu görevleri başarıyla yerine getirmek, işçi sınıfının Leninci politikasını kitleler içerisinde dalgalandırmak için haydi görev başına!..

İYG'YE YAZI, FOTOĞRAF, HABER GÖNDER! İYG'NİN GÖZÜ, KULAĞI, SESİ OL!

---

başyazı

Baş düşmana karşı ortak savaş!

Türkiye işçi sınıfının leninci partisi, emperyalizmden destek alan faşist tırmanışın durdurulması için anti-emperyalist, anti-faşist tüm güçleri eylem birliğine çağırıyor. Çağrı, somuttur. Anti-emperyalist, anti-faşist güçler bu çağrıyı ciddi biçimde düşünmek zorundadır. Çünkü tehlike kapıdadır.

Buna rağmen son günlerde bazı çevreler, işçi sınıfının ideolojik-politik birliğiyle, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem birliğini özellikle birbirine karıştırmak, kafaları bulandırmak, hedef şaşırtmak için yoğun bir çaba harcıyorlar. Sayfalarca yazı döktürüyorlar. Sorun, faşist tehlikeye karşı eylem ve cephe birliğini yükseltmek iken, «sol»un bölünmüşlüğü üzerine kısır tartışmalar sürdürülmek, eylem ve cephe birliği gözardı edilmek isteniyor.

Kuşkusuz, işçi sınıfının birliği ile anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem ve cephe birliği aynı şey değildir. Ama birbirleriyle hiç ilintisi yoktur da denilemez. İşçi sınıfının birligi, eylem ve cephe birliği platformunun belirlenmesine ve bu yolda yığınsal eylemlerin örgütlenmesine sıkı sıkıya bağlıdır. İşçi sınıfının birliğinin sağlanması bir süreçtir. Komünistler, sosyal-demokratlarla, sosyalist partilerle, devrimci-demokrat akımlarla eylem birliğini sağlamaya yönelik kararlı bir savaşım verirlerken, işçi sınıfının çıkarından başka bir çıkar ya da amaç gözetmezler. Eylem ve cephe birliğinin anlamını, sosyalist partilerin, sosyal-demokratların devrimci-demokrat akımların ileri sürdüğü gibi, bu grupları ve akımları yıpratıp, kendi hegemonyalarını sağlamlaştırmak biçiminde görmezler. İşçi sınıfının birliği, işçilerin somut istemleri için verilen ortak savaştan ve ortak eylemden geçer.

Bizim asıl üzerinde durmak istediğimiz konu ise gençliğin eylem birliğidir. Elbette bu konuda daha önceki sayılarımızda uzun uzadıya durmuştuk. Ancak eylem birliğinin güncelliği açısından bir kez daha durmakta yarar umuyoruz.

Herşeyden önce şunu belirtmek gerekir ki, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem ve cephe birliği platformu, gençliğin eylem birliği içinde geçerlidir. Kuşkusuz, gençlik hareketi açısından bir takım özgül özelliklerin varolması, bu gerçeği değiştirmez. Her ne kadar, gençliğin eylem birliğinin oluşturulması, anti-emperyalist, anti-faşist saflarda yeri olan güçlerin, politik grupların, akımların eylem ve cephe birliğinin sağlanmasına bağlıysa da, Dimitrov'un da dediği gibi, gençlik örgütleri, mutlaka **«komünist ve sosyal-demokrat partilerle ,işçi sınıfının diğer örgütleri arasında birleşme olmasını beklememelidir».** (Seçme Eserler, Cilt-1 sy: 334, Temel Yayınları) Eylem birliğini yükseltmek için kolları sıvamalıdır.

Günümüzde gençliğin eylem birliğinin sağlanması için nesnel olanaklar vardır. İstemlerimiz ortaktır. En başta gençliğin büyük bölümü emperyalizme, NATO'ya, IMF'ye, tekellere ve bu kaynaklardan beslenen faşist harekete karşı savaş vermek tedir. Gençliğin akademik-demokratik istemlerinin, sorunlarının çözümlenmesi için ortak eylemler örgütlemenin sonuç alıcı olabileceği bilinmektedir.

Bu doğrutuda gençlik örgütleri, ortak eylemin başarısı için, en önemli istemleri kapsayan ortak programlar çıkarabilmeli, eylem birliği içinde yeralan örgütler, bu programın uygulanması için tutarlı bir çaba harcamayı görev bilmelidirler. Böylesi programların hazırlanması, komünist, sosyalist, sosyal-demokrat, devrimci, yurtsever gençler arasında sağlanacak eylem birliğinin en karmaşık ve zor yanıdır. Bir ortak eylem programı, ortak bir belgedir. Eylem birliğine katılan örgütlerin verdikleri belirli politik ödünler sonucu varılan bir uzlaşmadır. Uzlaşma, eylem birliğinde yeralacak güçler için eylem birliğinin önünü açıcı bir rol oynar. Ortak düşmana karşı, ortak istemler ve hedefler uğrundaki savaşımın başarısı, güçlerin bir araya getirilmesiyle olanaklıdır.

İlerici gençlik, bu konuda üzerine düşen sorumluluğun bilincindedir ve sorumluluklarının gereğini yerine getirmektedir. Hiçbir zaman her türlü ödün ve uzlaşmaya karşı, ilke olarak, uzlaşmaz bir tutum takınmıyor. Çünkü böylesi bir tutum takınmak en başta eylem birliğinin ve ortak eylemler örgütlemenin yolunu tıkamak demektir. Lenin'in de önemle belirttiği gibi; «... **Küçük burjuva demokratlar, zorunlu olarak, burjuvazi ile proletarya arasında, burjuva demokrasisi ile Sovyet rejimi arasında, dar anlamda işçi davasına sahip çıkma ile proletaryanın iktidarından duyulan korku v.b. arasında sallanır dururlar. Komünistlerin doğru taktiği, bu gibi duraksamalardan yararlanmayı gerektirir, yoksa onları umursamamayı değil; oysa bunlardan yararlanmak demek, proletaryaya yakınlaşan unsurlara tavizlerde bulunmak ve bunlara ancak yaklaştıkları ölçüde ve yaklaştıkları anda tavizlerde bulunmak ve bir yandan da burjuvaziye yaklaşanlara karşı mücadeleyi sürdürmek demektir... Bu, sabır gerektiren uzun vadeli bir süreçtir** ve «hiç bir zaman uzlaşma yok, zikzaklar yok» **cinsinden kestirme «çözümler», ancak devrimci proletaryanın etkisini baltalar ve onun güçlenmesini önler.»** («Sol» Komünizm - Çocukluk Hastalığı, sy: 77/78, Sol Yayınları)

Elbette, bu konuya yaklaşırken çok dikkatli olunmalıdır. Yani bir yandan «her türlü uzlaşmayı» reddetmeyerek politik esneklik gösterirken, öte yandan ilke olarak verilemeyecek ideolojik ödünlerin varlığını da hatırdan çıkarmamak gerekir. Bilindiği gibi, komünistlerin, sosyalist akımlarla, sosyal-demokratlarla eylem birliği için içten bir istek duymaları, bunun için çaba göstermeleri, bu akımlara karşı ideolojik mücadeleyi bıraktıkları anlamına gelmez. İdeolojik savaşım, eylem birliğini engelleyici bir rol oynamıyor. Tam tersine sağ ve «sol» akımlara karşı verilecek ideolojik savaşımda, amaç sadece bu akımların teorik tutarsızlıklarını, yanlışlarını, politik zararlarını sergilemek olmadığı, tarafları belirli konularda birbirlerine yakınlaştırdığı için eylem birliğinin önünü açmaktadır.

İlerici, yurtsever, devrimci gençliğin eylem birliğini engelleyen nedenlerin başında çeşitli gençlik gruplarının anti-İGD eğilimi gelmektedir. Bu eğilim yıkılmalıdır. Eylem birliğinin nesnel olanakları vardır diyoruz. Savaşımın utkusunun eylem birliğine bağlı olduğunu söylüyoruz. O halde güçlü yığınsal çıkışlar örgütlemek için gençliğin birliğini yükseltmek gerekir. Eylem birliğinin sağlanması için çok somut noktalar vardır. Önemli dayanışma ve savaşım günleri, yıldönümleri, 30 Ağustoslar, 1 Eylüller, 11 Eylüller, 16 Eylüller, 7 Kasımlar, 10/17 Kasımlar, can güvenliğinin sağlanması, faşist tırmanışın durdurulması, ortak eylemler için somut, ileri birer adım olabilir. Olmalıdır. İlerici, yurtsever, devrimci gençliğin eylem birliğinin sağlanmasında elbette en zor yan ilk adımın atılmasıdır. Uzun yılların verdiği ikircimleri çekingenlikleri, burjuvazinin ördüğü duvarları ortadan kaldırmak, ortak eylemler örgütlemektir. Geniş gençlik yığınları, gençlik hakları için, emperyalizme, tekellere, faşizme karşı omuz omuza savaşmak istiyor. Bu isteğe küçük hesaplarla karşı durmak artık olanaklı değildir.

FAŞİST YUVALARIN DAĞITILMASI İÇİN SAVAŞIMI YÜKSELTELİM !

HAYDİ EYLEM BİRLİĞİNE!

BAŞARININ GARANTİSİ : BİRLİK, DAYANIŞMA, ÖRGÜTLÜ SAVAŞIM !

Türkiye işçi sınıfı emperyalizmin, IMF'nin dayatmalarına ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin bunalımın yükünü emekçi halka taşıtma politikasına karşı, zorlu bir savaşıma hazırlanıyor. Yüzbinlerce işçi çetin bir toplu sözleşme dönemine giriyorlar. Önümüzdeki aylarda kızışacak olan toplu sözleşme görüşmeleri, en başta metalurji işkolu olmak üzere banka, gıda, cam, tekstil gibi önemli işkollarından yaklaşık yarım milyon işçiyi kapsıyor. Ama bu savaşımın ilgi alanı ve kapsamı, yalnızca 500 bin işçi ile sınırlı değildir, tüm demokrasi güçlerini içerisine almaktadır. Çünkü içinde bulunduğumuz dönemde işçi sınıfının tekellere karşı girişeceği yığınsal bir savaşım, emekçi halkımız ve tüm demokrasi güçleri için büyük önem taşıyor.

Önümüzdeki toplu sözleşme dönemini böylesine önemli kılan, niteliğine damgasını vuran birçok etmen vardır. En büyük etmen, memleketin içinde bulunduğu derin ekonomik, sosyal, politik bunalımdır. Bunalım koşullarında artan emperyalizmin çok yönlü baskıları ve faşizm tehlikesidir. Ekonomik bunalım, emekçi kitlelerin yaşam düzeyinde ciddi bir kötüleşmeye yol açtı. Yoksulluk ve kuyruklar, milyonlarca insanın yaşam biçimi oldu. Milyonları bulan işsizler ordusuna, hergün binlerce kişi daha katılıyor. Bunalım, enflasyon işçilerin emekçilerin kemerlerinde yeni delikler açtırıyor. Bunlar, tekellerin aşırı kâr hırsları ve emperyalizmin ülkemiz üzerindeki egemenliğinden kaynaklanan bunalımın yıkıcı etkilerinden bir kaçıdır. Doğal olarak, işçi sınıfımız bunalımın yıkıcı sonuçlarına katlanmayacak, bunlara karşı direşken bir savaşım verecektir.

Ancak, bunalımın bedelini işçilere ödetme politikası, tekelci sermayenin sürekli gündemindedir. Holdingçiler bunun için yoğun bir çaba harcıyorlar. Sabancılar, TÜSİAD patronları işçilerin ücret istemlerini, varolan demokratik hak ve özgürlükleri, kendileri için tehlike olarak gördüklerini açıktan açığa ilan ediyorlar. İşçileri toplu işten çıkarmalarla tehdit ediyorlar. CHP ağırlıklı hükümet tekellerin, IMF'nin halk düşmanı dayatmalarına boyun eğiyor. Sendikaların «aşırı ücret» istemlerinden vazgeçmelerini, «ekonomiyi dar boğazdan kurtarmanın» tek yolu olarak gösteriyor. Bunun için sıkıyönetimi dayattı. Sıkıyönetim, işçi sınıfının tekellere karşı, daha iyi bir yaşam uğruna verdiği savaşımı bastırmaya yöneliktir. Bu ise kitleleri hareketsiz bırakma, işçilerin eyleme geçmelerini ve grev silahını kullanmalarını önlemeyi amaçlayan işbirlikçi tekelci sermayenin politikasına denk düşüyor. Aynı şekilde, CHP sağ kanadının ve bir avuç tabansız sendika yıkıcılarının DİSK içinde başlattıkları bölücü, sınıf sendikacılığına düşman eylemleri, burjuvazinin bu politikasının uygulanmasını kolaylaştırıyor.

Bu durum, işçi sınıfımızın hazırlandığı tekellere karşı toplu savaşımın ülkemiz işçi hareketi ve demokrasi güçleri için taşıdığı önemi ortaya koyuyor. Bu aynı zamanda, yaklaşan savaşımın niteliğine ve yönelimlerine de damgasını vurmaktadır. Yığınların yükselen savaşımı günümüz koşullarında anti-tekelci bir öz taşıyor. Politik yanı ağır basıyor. İşçi sınıfımız ekonomik istemleri uğruna savaşım vermenin yanısıra, dikkatleri temel ulusal sorunlara yöneltiyor. Tekellerin bunalımın bedelini emekçilere ödetme politikasına, emperyalizmin, IMF'nin dayatmalarına, faşizm tehlikesine ve sıkıyönetimin engellemelerine karşı savaş alanlarına çıkıyor.

Böylesi bir eylemin, anti-tekel, anti-emperyalist savaşımın ve devrimci sürecin önemli odak noktalarından birini oluşturacağı açıktır. Çünkü, böylesi bir savaşım göreceli hareketsizliği ortadan kaldırabilir, ulusal demokratik güçlerin eylem birliği için somut bir platform oluşturabilir. **Holdingci burjuvazinin en gerici kesimlerinin açıkça hükümete karşı saldırıya geçtikleri, Sabancıların «ken dilerine göre bir hükümet çıkaracaklarını» açıkça ilan ettikleri bir sırada, başta işçi sınıfının, emekçilerin tekellere karşı girişeceği yığınsal savaşım, CHP yöneticilerinin etkisiyle bugün için savaş alanı dışında kalan en geniş güçlerin de ikircimini ortadan kaldırabilir ve güçler dengesini devrimci yönde değişikliğe uğratabilir, devrimci sürecin öğelerinin olgunlaşmasını hızlandırabilir.**

Kuşkusuz, işçi sınıfının tekellere karşı vereceği savaşımın utkuya ulaşması güçler dengesini devrimci yönde değiştirecek sonuçlar doğurması, en başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin etkin çabalarına, kararlılıklarına ve ardıcıl bir savaşım için hazırlıklı olmalarına bağlıdır. Önümüzde çetin ve zorlu bir savaşım var. Görevler de zordur, çetindir. Tekellere karşı toplu savaşımda işçi sınıfına, ilerici güçlere düşen görevler nelerdir? Böylesi zorlu bir savaşıma nasıl hazırlanmak gerekir?

Çok iyi bilindiği gibi anti-tekelci savaşımda utkuya ulaşabilmek için birlik, dayanışma ve örgütlü hareket temel bir gereklilikdir. Başarının birincil garantisi budur. Savaşımın geniş kapsamı, anti-tekel özü en başta işçi sınıfının birliği ve tüm demokrasi güçlerinin işçi sınıfıyla dayanışmasını bir zorunluluk olarak dayatıyor. Bu durumda sendika yıkıcılığına ve bölücülüğe karşı, DİSK'teki yönetim bunalımına son vermenin tek yolu olan, olağanüstü genel kurulun toplanması, tabansızların yönetimden uzaklaştırılması için ardıcıl savaşmak zorunlu bir görevdir.

Aynı şekilde, tabandaki işçiler ara sında dayanışmanın güçlendirilmesi, disiplin ve örgütlülük düzeyinin yükseltilmesi, etkili ve zorlayıcı bir savaşım için kesin önem taşıyor. **Daha şimdiden oluşturulmaya başlanan toplu sözleşme komiteleri, bu savaşıma disiplin ve örgütlülük kazandıracak, savaşımın vurucu karakterini güçlendirecektir.**

Diğer yandan, burjuvazinin tekelci basının ve sınıf uzlaşmacılarının bölücü propagandalarına ve eylemsizlik afyonuna karşı savaş güncel dir. Burjuvazinin yalan ve demagoji kampanyasına sınıf uzlaşmacılarının «özveri» çağrılarına karşı çıkmak, ardıcıl savaşmak, işçilerin sınıf bilincini yükseltmek gerekir.

Bir de yığınları eylemsizliğe iten sağ ve «sol» oportünizme karşı savaş zorunluluğu var. Hem sağ oportünizmin, hem de «sol» maceracılığın yığınları eylemsizliğe itme konusunda aynı etkide bulunmaları ve sınıf sendikalarına saldırıda ağız birliği yapmaları, hiç te, şaşırtıcı değildir. Sağ oportünistler, burjuvazinin gücünü abartarak «burjuvazinin ne verebileceğine» bakıyorlar. Grev silahını kullanmaktan çekiniyorlar. «Sol» maceracılık ise güçler dengesini hesaba katmıyor; yığınların daha iyi bir yaşam için yürüttükleri günlük savaşımın önemini küçümseyerek, ya da bu görüşlerin üzerinden atlayarak, serüvenci hedeflere yöneliyor. Her ikisinin de vardığı ortak nokta yığınlara inançsızlıktır, yığınlara eylemsizliği aşılamaktır. Oysa tekellere karşı savaşımda temel dayanak noktası işçi sınıfının kendi gücüdür, birlik ve örgütlülük düzeyidir.

Hem sağ, hem «sol» oportünizmin birleştikleri bir diğer ortak nokta; sınıf sendikalarına saldırmak, işçi sınıfının öncü politik örgütüne karaçalmaktır. Bir avuç tabansızın DİSK'i bölme girişimlerine, küçük çıkar hesaplarıyla destek olmaları ve ihraç edilen dört sınıf sendikasına anti-komünizm batağından çamur atmaları buna en güzel örnektir. Sendikal birliğin, demokrasi güçlerinin işçi sınıfıyla dayanışmasının en canalıcı sorun olduğu günümüz koşullarında, böylesi tutumlar, burjuvazinin kaynattığı cadı kazanının altına odun atmaktan başka bir anlam taşımıyor.

Gerçekten tüm demokrasi güçlerinin işçi sınıfıyla dayanışması, günümüzün temel görevlerinden birisidir. Dayanışmanın utkuyu yakınlaştıracağı özellikle MESS grevlerinden ve başka direniş deneyimlerinden çok iyi biliniyor. Tüm demokrasi güçlerinin işçi sınıfıyla ulusal çaptaki dayanışması, bu savaşımda önemli bir rol oynayacağı gibi; işçi-köylü bağlaşıklığı ve ulusal demokratik güçlerin eylem birliği için ortak bir savaş platformu oluşturabilir, eylem birliği yolunda ileri bir adım olabilir.

İşçi sınıfının tekellere karşı toplu savaşıma hazırlandığı bu dönemde ilerici gençliğe de önemli görevler düşüyor. Kuşkusuz ilerici gençliğin görevleri yukarıda sıralanan temel sorunlar etrafında toplanacaktır. Burada önemli olan gençlik hareketinin bu sorunların çözümünde yerinin ne olacağı ve toplu savaşıma hazırlanma çalışmalarına nasıl etkin bir şekilde katılacağıdır.

Gençlik, bu anlamda, ikili bir görevle karşı karşıyadır. Birincisi, genç işçileri daha çok ilgilendiriyor. Onlar (genç işçiler) işçi sınıfının ayrılmaz bir parçasıdır. İşçiler arasındaki çalışmalarda, işçilerin tekellere karşı kararlı, ardıcıl, zorlu savaşıma hazırlanmasında etkin bir rol oynamalıdırlar. Bu çalışmalara canlılık, militanlık duygusu kazandırmalıdırlar. Genç işçiler toplu sözleşme komitelerinin oluşturulması çalışmalarında etkinliklerini arttırmalıdır.

2. görev işçi-gençlik dayanışmasının daha da yükseltilmesidir. İlerici gençlik, yarım milyon işçinin tekellere karşı yürüttüğü savaşıma her yardımı ve desteği göstermek için hazırlıklı olmalıdır. Keskin zekamızı, gençlik dinamizmini işçi-gençlik dayanışmasını daha yüksek boyutlara ulaştıracak yeni yeni eylem biçimlerini bulup çıkarma yolunda kullanmamız gerekiyor. Böylesi bir dayanışma, hem işçi sınıfının savaşımına büyük destek sağlayacak, hem de ilerici gençlik hareketinin sınıfsal dayanaklarını güçlendirecektir.

SODA İŞÇİLERİNİN BAŞARISI VE EKONOMİZMİN MUHASEBECİLERİ

Soda işçilerinin 8,5 ay süren grevi, geçtiğimiz günlerde sona erdi. Yiğitçe, kararlı ve örnek bir savaşımla soda işçileri, istemlerinin büyük bir çoğunluğunu sökerek aldılar, başları dik bir şekilde fabrikalarına döndüler.

İşçi sınıfına yaraşır bir yaratıcılık örneği ile, gerçekleştirdikleri Mersin-Ankara yürüyüşü ise, soda grevcilerinin en büyük övünç ve onur kaynağıdır. Soda işçilerinin bu yaratıcı girişimi yığın savaşlarına önemli bir yenilik getirmiştir. Bu eylem yığınların devrimci savaşımının yükselmesinde etkin bir rol oynadı. Demokrasi güçlerinin savaşımına esin kaynağı oldu. Köylülerin, gençlik ve kadın örgütlerinin işçi sınıfıyla dayanışmasını güçlendirdi. İşte, soda grevlerini önemli kılan temel nokta budur.

Ne var ki Soda işçilerinin örnek ve kararlı direnişlerini çekemeyenler, çamur atmaya çalışanlar var. Bunlar soda grevlerinin politik kazanımlarını gözardı ediyorlar. Grevlerin sonuçlarını -hiçbir zaman çıkarmadıkları- ekonomizmin gözlükleriyle değerlendiriyorlar. Elde edilemeyen bazı hakları abartarak, bunu bir yenilgi, başarısızlık diye göstermeye çalışıyorlar. Ekonomizmin gözlükleriyle ortaya çıkardıkları dahice buluşlarını(!) sınıf sendikalarını karalamak, işçi sınıfımızın politik hareketine ve onun yolunda yürüyen örgütlere saldırmak için bir araç olarak kullanıyorlar.

Kendilerine «sosyalist» diyen kimi partilerin yayın organlarında, Soda grevini karalamak için başlattıkları bu çığırtkanlık kampanyasının temelinde ne yatıyor? Sözkonusu partilerin olaylara dar bir açıdan ve önyargılı yaklaşımları, politik körlükleri ve işçi sınıfı hareketinin gerisinde kalmanın telaşı, bu çığırtkanlık histerisinin temel nedenidir. 17 ay boyunca sözkonusu politik örgütlerin soda grev cilerine en küçük bir yardımını ve dayanışmasını göremeyiz. Çünkü güçleri «kendilerine işçi sınıfının politik öncüsü» sıfatını yakıştıranlara yaraşır bir dayanışma göstermeye yetmemektedir. Bu durumda kendilerine yapacak tek şey kalıyor: Ekonomizmin muhasebeciliğini yapmak. Küçük çıkarlar için politik önemi yadsımamaz bir eylemin sonuçlarını bakkal hesaplarıyla tersyüz etmek. Bunun adı ise, bilimde ekonomizm, halk arasında «Uzanamadığı üzüme koruk demek»tir.

Ama işçi sınıfı hareketi, sürekli güçleniyor, yeni yeni meyveler veriyor. Savaş deneyimi, örgütlülüğü, soda grevcilerinin Mersin-Ankara yürüyüşlerinde, eylem alanlarında yükseliyor. Sağ oportünizmin ne eylemsizlik çağrıları, ne de işçi sınıfının yığınsal eylemlerini karalama kampanyaları bu gelişmeyi durduramaz. Tersine işçi sınıfı hareketinin gelişimi ve örgütlülüğü ekonomizmin muhasebecilerini de ezip geçecektir. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın!...

HARUN KARADENİZ'İ ANIYORUZ !

İlerici, devrimci gençlik hareketinin önde gelen isimlerinden Harun Karadeniz'i yitireli dört yıl oldu. Dört yıl önce burjuvazinin işkencehanelerine, faşist terörüne karşı boyun eğmeyen, bir adım bile geri atmadan savaş veren Harun yakalandığı amansız hastalıktan yine burjuvazinin yüzünden kurtulamadan öldü.

Harun Karadeniz ilerici, devrimci gençlik hareketinde işçi sınıfının öncülüğünü vurgulayan, işçi sınıfının bilimsel dünya görüşünü savunan zamanın bireyci ve sapık akımlarına ödün vermeyen gençlik önderlerinden birisidir.

Harun'u yitireli tam dört yıl oldu. Ama bu dört yıl boyunca ilerici gençlik hareketi serpildi, boy verdi. Artık 1 Mayıs alanlarında, üniversitelerde fabrikalarda, gençliğin yaratıcılığının, girişkenliğinin kaynaklandığı her yerde işçi sınıfının yolundan giden gençlerin sesi duyuluyor. Artık dünya gençlik hareketi içerisinde, barış yolunda, savaşsız, sömürüsüz bir dünya yolunda ilerleyen ilerici Türkiye gençliğinin sesi duyuluyor. Harun'lar dört yıl boyunca büyüdü, büyüyor.

ODTÜ AÇILDI

- SIKIYÖNETİMİN SALDIRILARINA KARŞI ODTÜ'YÜ DEMOKRATİK BİR MEVZİ OLARAK KORUYACAĞIZ!
- TÜRKİYE YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ANTİ-FAŞİST SAVAŞIMI, ODTÜ GİBİ MEVZİLERİN GERİCİ-FAŞİST GÜÇLERE KARŞI KORUNMASIYLA, SAĞ VE «SOL» OPOTÜNİZMİN GENÇLİK İÇİNDEKİ UZANTILARINA KARŞI AMANSIZ BİR BİÇİMDE SAVAŞMAKLA GÜÇLENECEKTİR.
- İGD, ODTÜ'DE DE GENÇLİĞİ TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN YOLUNDAN SAVAŞIMA SOKUYOR, ONA ÇIKIŞ YOLUNU GÖSTERİYOR

Ülkemizin karşı karşıya kaldığı bunalımın emekçi halkımızın omuzlarına yıkılmak istendiği, sınıf savaşımının hayatın tüm alanlarında gittikçe keskinleştiği ekonomik politik bunalımın derinleştiği günler yaşıyoruz.

Burjuvazi bunalımından kapitalist yöntemlerle çıkış yolunu zorluyor. CHP ağırlıklı hükümet her alanda emperyalizme, işbirlikçi tekellere boyun eğiyor. Burjuvazi köşeyi dönme umudunda. Bu sahte ışıkla yığınları pasifize etmeye uğraşıyor. Ama nafile!... Burjuvazinin IMF'den aldığı paralar sadece ve sadece anlık rahatlamalar getirecektir. Kapitalist yöntemlerle bu nalımı aşmak olanaksızdır.

İşte böylesi koşullarda ODTÜ öğrenime yeniden başladı. Sıkıyönetim daha okul açılmadan ODTÜ'ye yönelik saldırılarına hız verdi. Yaz yurtlarını kapattı. Kapalı olan yurtlarda depoları kırarak ve emanet deposunu darma dağın ederek aramalar yaptı. Burjuva yasalarının bile açıkça çiğnenmesi olan bu uygulamalar, sıkıyönetimin ODTÜ'deki mücadeleden duyduğu acıyı somutlamaktadır. İlerici ODTÜ öğrencilerinin anti-faşist savaşımı daha önceleri olduğu gibi bundan sonra da bu tür saldırı ve tehditlerle engellenemeyecektir.

Geçtiğimiz dönem, sıkıyönetimin saldırılarına karşı izlenmesi gereken politika ve bu politikanın gerekleri konusunda, İGD dışındaki diğer gençlik kesimleri bunalım içine girdiler. ÖTK yönetiminde bulunan küçük burjuva «sol» unsurlar el yordamıyla ve pragmatik bir anlayışla hareket ediyorlardı. Kimi zaman idareyi ve sıkı yönetimi boykotla tehdit etmeye kalkışan bu unsurlar ilerici yurtsever gençlerin boykot eylemi konusundaki tutarlı ve ilkeli görüşleri, bu görüşlerin öğrenciler arasında yankı bulmasına kayıtsız kalamadılar.

Okul içinde ve okul dışında yapılması gereken çalışmalarla ilgili önerileri gözönünde tutmak zorunda kaldılar. Bu sonuç küçük burjuva devrimciliğinin sınıf mücadelesinin ani ve keskin dönemeçlerindeki şaşkınlığının, çıkmazının göstergesidir.

«Kurtuluş» grubu sıkıyönetime karşı herhangi bir tavır içine giremedi, sempatizanlarını mücadele içinde yönlendiremedi. Ancak 1 Mayıs'tan sonra Kurtuluş şefleri nin antikomünizmi körüklemeye çalıştıkları sıralarda, ODTÜ'de de İGD düşmanlığıyla kendilerinin henüz var (!) olduğunu kanıtlamaya çalıştılar. Ancak bundan da beklendikleri sonucu alamadılar.

Sağ oportünizmin temsilcileri Genç Öncü'ler, düşman kardeş SGB'liler oportünizmin kemiksiz kıvraklığıyla bir yandan bir yana sallandılar. Sıkıyönetime karşı tavır belirleme, öğrenci yığınlarının sıkıyönetime karşı oluşan tepkisini doğru kanallara akıtma doğrultusunda hiç bir şey yapmayan, beklenti içine giren bu gruplar İGD düşmanlığı söz konusu olduğunda, boy boy panolarla boy gösterdiler. Burjuvazinin gerçekleştirmek istediği ulusal demokratik güçler arasına kama sokma politikasına, gençlik içinde İGD düşmanlığı politikasına hizmet ettiler.

CHP ağırlıklı hükümetin kurulmasıyla canlanan sosyal demokratlar, sıkıyönetim ilân edilince «sıkıyönetimi kızdırmayalım», «rahat oturalım» anlayışıyla hareket ettiler. Sosyal demokrasinin politik körlüğüyle hareket ederek gerici faşist güçlerin ODTÜ'ye yönelik saldırılarını göğüslemede asgari düzeyde bile olsa herhangi bir şey yapmadılar. CHP ağırlıklı hükümetin tekellere boyun eğerek halkımıza çektirdiği acıların ODTÜ'ye de taşınması doğrultusunda işlev gördüler.

Bu döneme, bu deneyleri yaşamış ve özümsemiş olarak giriyoruz. ODTÜ'de İGD'nin yığın desteğini güçlendirmek, İGD düşmanlığı politikasını iflas ettirmek için bu deneylerden, buna benzer bir çok olaydan yararlanarak ders çıkartacağız. Önümüze koyduğumuz hedef sağ ve «sol» oportünizme karşı, Türkiye işçi sınıfı hareketinin belirlediği gibi özellikle sağ oportünizme karşı tutarlı ve ödün vermez bir anlayışla «sol»a savrulmadan mücadele etmek, sağ ve «sol» sapmalarla aramızdaki sınırı iyice belirlemek ve Türkiye işçi sınıfının doğru devrimci politikasına yığınları kazanmaktır.

Ajitasyon ve propagandamızda, örgütsel çalışmanın diğer tüm alanlarında bu anlayışla hareket ettiğimiz zaman yığınları yanımıza çekmemiz kaçınılmazdır. Yığınlar doğru devrimci politikayla tanışmak, bunalımdan devrimci çıkış yolunu öğrenmek özlemiyle doludurlar. Bu ihtiyaca ne kadar eksiksiz cevap verirsek, o kadar başarılı olacağız. ODTÜ'de yeni dönem, bu doğrultuda somut adımların atıldığı bir dönem olacaktır.

ODTÜ'lü İlerici Yurtsever Öğrenciler

1977 GİRİŞLİ ÖĞRENCİLER SENE KAYBETMEMELİDİR.

İTÜ AÇILMALIDIR !

İTÜ Senatosu bir karar aldı. 1977 girişli öğrenciler bu öğrenim yılını kaybettiler. Senato, okulu kapattığını ve telafi öğreniminden vazgeçtiğini belirtti. Öğrenciler böylece bir yıl kaybettiler. Neydi bu kararın gerekçesi?

Sıkıyönetimle birlikte diğer okullardan olduğu gibi öğrenim İTÜ'de de jandarma süngüsü altında devam etti. Akademik demokratik hakların korunup geliştirilmesi konusunda öğrencilerin girişimleri baskı ve tehditle karşılaştı. Giderek bilinçlenen toplumun ve kendisinin sorunlarının çözümünü işçi sınıfının savaşımında gören öğrenciler susturulmak istendi. Bu yüzden şanlı 15-16 haziran işçi direnişinin yıldönümünde yapılan forum jandarma tarafından basıldı. 450 kişi gözaltına alındı. Tutuklandı. Bu olay karşısında İTÜ öğrencileri ilerici gençlerin önerisiyle «Arkadaşları serbest bırakılıncaya kadar» boykot belgisini öne sürdü. Bu öneri yığınlarca kabul edildi. Çeşitli demokratik örgütler bu eylemi desteklediler. İlerici gençlik yazılama, bildiri ve protesto gösterileriyle bu haklı direnişin propogandasını yaptı. Tüm bu eylemler içinde İTÜ kitlesi kendi haklarını için savaşım veren ilerici gençliğin en kararlı savunucusu olduğunu gördü. Onu yalnız bırakmadı.

Şanlı bir anti-faşist geleneğe sahip olan İTÜ öğrencileri bu geleneklerini yıllardır sürdürüyorlar. Özellikle işçi sınıfının yolundan yürüyen gençlik hareketinin güçlenmesi bu geleneğe köklü değişimler verme yolunda ileri adımlar attırıyor. Faşistlerin üniversitenin profesörlerinden Bedri Karafakioğlu'nu öldürecek kadar ileri gitmesi bile senatoyu rahatsız etmiyor. Onlar tüm suçu ilerici devrimci gençliğin üzerine yıkmaya bu gençlerin yükselen demokrasi kavgasını bastırmaya çalışıyorlar. Korkuyorlar. Kapatma kararının ve telafi öğreniminin yapılmamasının arkasında işte bu gerçekler yatıyor. Çünkü okulda ne bir faşist var, ne de gelebiliyorlar.

Bu kararlı savaşımı içten bozmak isteyenler var. Kendilerini devrimci, halkın kurtarıcıları olarak göstermek isteyenler var. Korkanlar, yalpalayanlar var. Daha boykotun ilk haftasında Maocu bozması guruplar boykotun kaldırılmasını ve tutuklanan arkadaşların sıkıyönetimle başbaşa bırakılmasını savundular. «Derslerden geri kalıyoruz» dediler. «Onlar yandı, bizde mi yanalım» dediler.

«Dev-Yol»cu şeflere gelince, «Görevimiz tüm İTÜ öğrencilerini devrimcilerin önderliğine örgütlü bir biçimde mücadeleye sokmaktır» diyorlardı. Ama 15-16 Hazıran yıldönümünde jandarma forumu basınca, devrimci önderliklerini yerine getirerek öğrencileri jandarma ile başbaşa bırakarak akrobatik hareketlerle pencereden atlayıp kaçtılar. Kimilerin korkak ve pasifist olduğu somut bir biçimde ortaya çıkmış oldu.

İTÜ-DER yönetiminde olan «Dev-Sol» ise olaylar sırasında insiyatif koyamadı. Maocu bozmalar ve «DEV-YOL»cular onların ikircikli tavrından yararlandılar. İlerici gençlerle ilkeli eylem birliğine yanaşmamanın, ikircikli tavrın sonucudur bunlar. Gerekli insiyatifi koyamamanın, bu ikircikli tavrın en büyük sonucu ise İTÜ-DER' in itibarının yokedilmeye gitmesidir. Maocu ve yolcular dernek kararlarını dinlememekte diretiyorlar. Çeşitli burjuva gazetelerinde çıkan bir haberde ise, birtakım öğrenciler(?) sorumlunun İTÜ-DER olduğunu belirtmişler. Ağlamaklı bir dille sene kaybından duydukları üzüntüyü belirtmişler. Tüm bunlar okulun kapatılmasından yararlananların bu tezgah içinde olduğunu gösteriyor. «Dev-sol» sempatizanı öğrenciler uyanmalı gerçekleri görmelidir.

Gün yıl kaybına ağlayacak gün değildir. Okulun açılması, yıl kaybının önlenmesi için ilerici-devrimci gençlik kesimleri biraraya gelmeli, çözüm aramalıdırlar. Çözümsüzlük önerenleri teşhir etmelidirler. Bu ancak ilkeli bir eylem birliği ile gerçekleşir.

İTÜ'LÜ İLERİCİ YURTSEVER ÖĞRENCİLER.

İGD GYK TOPLANDI

Geçtiğimiz günlerde toplanan İGD Genel Yönetim Kurulu, Merkez Yönetim Kurulu'nun üç aylık dönemi değerlendiren ve önümüzdeki dönem yürütülecek çalışmalarla ilgili önerileri içeren raporunu görüşmüştür. İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü'nün sunduğu MYK raporunda, işçi sınıfının saptamaları temelinde ülkemizdeki sınıf savaşımının günümüzdeki özelliklerine işaret edilmekte, bunların ışığında gençlik hareketinin gelişim doğrultusu değerlendirilmektedir.

GYK'nın son toplantısı ile ilgili sorularımızı yanıtlayan İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü özetle şunları söylemiştir: «Gerici-faşist çevrelerin kanlı saldırılarına, sağ ve «sol» akımların yıkıcı etkilerine karşın İGD, nitel ve nicel olarak, hızlı gelişim sürecini sürdürmektedir. Bugün 33 il merkezinde örgütlü durumdayız ve 122 örgüt birimine sahibiz. Birçok birimlerde örgütlenme çalışması son aşamasına gelmiştir. Sıkıyönetim koşullarına, anti-demokratik uygulamalara, gerici-faşist çevrelerin kanlı saldırılarına rağmen günübirlik eylemlerin konulabilmesi, örgütlenme ağının genişletilmesi, dinamizmin, militanlığın, devrimci moralin korunması ve yükseltilmesi çok anlamlıdır. Bu sonuçları, işçi sınıfının savaş yolunda yürümemize, her türlü sağ ve «sol» akımlarla aramızdaki sınırları korumamıza borçluyuz. Bugün binlerce genci harekete geçirebili yorsak ve Türkiye'nin birçok yöresinde aynı anda, zincirleme eylemler koyabiliyorsak, bunu, işçi sınıfının savaş platformu dışında düşünmek mümkün değildir. Biz, herşeyimizi işçi sınıfına borçluyuz ve bu nedenle işçi sınıfının savaşım hattını gözbebeğimiz gibi koruyoruz.

Genel Yönetim Kurulumuz, gelişmeleri değerlendirmekle birlikte, önümüzdeki dönemde yapılacak çalışmalarla ilgili temel sorunları da saptamıştır. GYK, önümüzdeki dönemde yığın bağlarını genişletmeyi ve daha da güçlendirmeyi, örgütlülük düzeyini yükseltmeği ideolojik, politik eğitim çalışmalarını yaygınlaştırıp, derinleştirmeyi temel sorunlar olarak belirlemiştir.

Ayrıca önümüzdeki dönemde yapılacak pratik çalışmaları da gözden geçirdik. Bilindiği gibi önümüzdeki günlerde önemli yıldönümleri yaklaşmaktadır. Ulusal bağımsızlık haftası, 1 Eylül Dünya Barış Günü, 11 Eylül Şili Halkı ve Gençliği ile Dayanışma Günü, 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası vb. bunlar arasında sayılabilir. Her yıl olduğu gibi bu eylemlere etkin bir biçimde katılmamızı sözkonusudur. Bunlarla ilgili çalışmaları zaman yitirmeden, şimdiden başlatmak gerekiyor. Birim örgütlerimize, her kademedeki yöneticilere, eylemlere ilerici gençliğin şanına yakışır bir biçimde katılmamız ve örgütlememiz güncel bir görev olarak önümüzde duruyor.»

Eylemsizliğe ve serüvenciliğe karşı ardıcıl savaş!

Sınıf savaşımının keskinleşmesi herkesin gerçek yüzünü ortaya koyuyor.

Binbir demagoji ve yalanla faşistliğini, kanlı cinayetlerle, toplu kırımlarla bağını gizlemeye çalışan MHP'nin ipliği pazara çıkıyor.

Faşist Türkeş yurt dışına akıl danışmaya gidiyor. MHP, en bunalımlı dönemini yaşıyor. İşçi sınıfının Lenici Partisinin ortaya koyduğu gibi MHP hızla yalıtlanıyor. Emperyalist baskıların, faşizm tehlikesinin arttığı bir dönemde MHP nin yalıtlanması Türkiye ilerici demokratik güçleri açısından önemli bir gelişmedir. Faşizm tehlikesinin geri püskürtülmesinde ilerici-demokratik güçlerin eline güçlü silah lar vermektedir.

Emperyalizm, işbirlikçi - tekelci burjuvazi, gerici-faşist güçler, ilerleyen bu süreci durdurmak için kolları sıvıyor. Doğu'da aşiretler arasındaki çatışmaları körüklüyor. «Apocu» çeteleri öne sürüyor. Faşist cinayetler zincirine kanlı halkalar ekleniyor. Emperyalizm, Orta Doğu'ya müdahale etmenin koşullarını arıyor. Türkiye'nin, İran, Irak, Suriye sınırlarında karışıklık lar yaratmak bu planın önemli bir halkasını oluşturuyor. Emperyalizm bu karışıklıklardan yararlanarak bölgede yeni saldırgan paktlar yaratmanın peşinde koşuyor. Türkiye'de faşizm tehlikesinin artması emperyalizmin bölgede uygulamaya çalıştığı planlardan ayrı değildir.

Son günlerde yoğunlaşan serüvenci, terörist eylemler, emperyalizmden, işbirlikçi-tekelci burjuvazi den onların gerici planlarından ayrı olarak düşünülemez. Serüvenci terörist eylemler kadar eylemsizliğin de emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin, gerici-faşist güçlerin değirmenine su akıttığını, serüvenciliğe uygun ortam yarattığını unutmamak gerekir.

Ancak, gerek serüvenciler, gerek eylemsizler, işçi sınıfına, antifaşist antiemperyalist savaşıma zarar veren olumsuz tavırlarını sürdürmekte ısrar ediyorlar.

Serüvenciler, son günlerde yoğunlaştırdıkları, çokuluslu tekellerin şubelerini, acentelerini basma yakıp-yıkma eylemleriyle tekellere karşı savaşım verdiklerini ileri sürüyorlar. Onların bu serüvenci, terörist eylemlerinin, tekellerin, MESS patronlarının açıktan açığa MHP'ye sahip çıkma girişimlerinin hızlandırdığı günlere denk gelmesi bir rastlantı mıdır? Metalurji işçilerinin MESS'i yığınsal grevler ve toplu sözleşme görüşmelerine hazır landığı bir dönemde, işyerlerinde metalurji işçilerinin faşist teröre karşı eylemlerini yükselttikleri bunu daha da genişletmeyi düşündükleri bir dönemde, bu işyerlerinin yakılıp yıkılması, işçiler üzerinde baskıların daha da yoğunlaşmasına, anti-faşist savaşımın güçten düşmesine hizmet edecektir. İsteyerek veya istemeyerek metalurji işçilerine karşı MESS patronlarının, holdingçilerin yanında saf tutmak anlamına gelecektir. İşçi sınıfının onun savaşkan kolu metalurji işçilerinin karşısında saf tutanların yerinin ise karşı-devrim olacağını bilmek gerekir.

Küçük-burjuva serüvenci baylara soruyoruz: Bireysel terörist eylemlerle tekellere karşı savaşımın başarıya ulaştığı nerede görülmüştür? Marksizm-Leninizm, devrimci eylem yöntemi olarak bireysel terörü hiç bir zaman onaylamamıştır. Çünkü bireysel terörizm, emekçi halk yığınlarını, gençliği devrimci savaşımdan uzaklaştırmakta bu nedenle de devrimci savaşımı güçten düşürmekte, açıktan açığa emperyalizme, gericiliğe hizmet etmektedir.

Serüvenciler bireysel terörizmi emekçi halkımıza, gençliğe silahlı halk ayaklanması olarak yutturmaya çalışıyorlar. Bunun provasını yaptıkları izlenimini yaratmaya çalışıyorlar. Bireysel terörizmin Marksizm-Leninizm'in belirlediği silahlı halk ayaklanması ile de uzaktan yakından ilişkisi yoktur. Üstelik önde gelen sorun koşullara göre hangi savaşım biçimi gündeme gelirse bu savaşım biçimlerini kimin uygulayacağı, kimin başı çekeceği sorunudur. Kendini bilmez küçükburjuva devrimcilerinin elinde dev rimci savaşım biçimlerinin bile devrime değil, karşıdevrime hizmet ettiğinin dünyada bir çok örnekleri vardır. Lenin bu konu üzerinde önemle durmuştur. Bir yazısında şöyle demektedir: «Başarılı olmak için ayaklanmaya, cana kıymaya veya bir partiye değil, ileri sınıfa güvenmelidir. Birinci nokta budur. Ayaklanma **halkın devrimci başkaldırısına**, dayanmalıdır. Bu da ikinci noktadır. Ayaklanma, halkın ileri kesimlerinin eylemlerinin doruk noktasına ulaştığı ve gerek düşmanın gerekse **devrimin zayıf kaypak ve kararsız dostlarının bocalamalarının had** safhaya vardığı gelişmekte olan devrimin tarihindeki **dönüm noktasına** dayanmalıdır. Bu da üçüncü noktadır. Ve ayaklanma sorununu gündeme getirmek için gerekli olan bu üç koşul, Markçılığı Blankizm'den ayırd eder.» (P. Fedoseyev, Günümüz Dünyası ve Lenincriliğin Sosyalist Devrim Teorisi, S.205-256, Konuk Yayınları).

İşte küçük-burjuva serüvenci grupların kafasının almadığı noktalar bunlardır. Bunları anlayamayanlar doğal olarak silahlı halk ayaklanmasının nesnel kaynaklarının neler olbileceğini de anlayamıyorlar. Nedir silahlı devrimin nesnel Yasaları? Başlıca yasa, nesnel koşullar varolmadıkça silahlı halk ayaklanması başlatmanın intihar olduğudur. Üstelik Marksizm-Leninizm, her devrimci durum koşullarında savaşımın silahlı yolu izleyeceği gibi genel bir yasallıkta getirmemiştir. Küçük-burjuva serüvenci gruplar şiddeti, silahlı yolu mutlaklaştırdıkları için Lenin'e ters düşüyorlar. Geçmişte Vietnam, Küba devrimlerine küçük-burjuva gözlüklerden bakıyorlardı bugün Nikaragua ve İran devrimlerine aynı gözlükten seyrediyorlar. Onların göremediği koşullara göre hangi savaşım biçimi kullanılırsa kullanılsın utkunun, işçi sınıfının öncülüğünden, tüm ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğinden geçtiğidir. Nikaragua'da silahlı yoldan sosyalizmin yolu açılmıştır. Ama Bolivya'da da sol güçler seçim başarısı elde etmişlerdir. Savaşım biçimleri farklıdır fakat ortak olan yön, her iki başarının ardında ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinin, cephesinin sağlanmış olmasıdır. Türkiye'de de asıl olan budur. Tüm ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğinin sağlanmasıdır. Emperyalizmin, tekellerin egemenliğine son verilmesi en başta cephe ve eylem birliğinin sağlanmasına bağlıdır. Tekellere karşı savaşımda bu temele oturmak zorundadır. Yığın temeline oturmak zorundadır. Bundan ötesi boş laftır.

İşçi sınıfı, işçi sınıfının yolundan yürüyenler, dünyanın hiç bir yerinde sadece işçi sınıfına ters görüşleri tanımlamakla, yanlışlarını, eksikliklerini belirlemekle yetinmemişlerdir. Etkin savaşım vermişlerdir. Serüvenciliğin terörist eylemlerine karşı, bugün yapılması gereken, onun boyverdiği, kan aldığı ortamı yoketmektir. Bu ortam işçi sınıfının Lenici Partisinin belirttiği gibi eylemsizlik ortamıdır. Yani «sol» revizyonizme karşı savaşımın başarısı, sağ revizyonizme karşı ilkeli, ardıcıl savaşıma sıkı sıkıya bağlıdır. Asıl tehlike sağ tehlikedir. Ama sağ'a karşı savaşım verirken de hiç bir zaman «Sol»a karşı savaşımı küçümsemeyen, «sol»a savrulmayan bir çizgi izlenmelidir.

Son gelişmeler, biri «Sol»dan diğeri sağdan Lenin'in işaret ettiği Sağ ve «Sol» revizyonizmin aynı noktada birleştiklerini bir kez daha açığa çıkarmıştır. Bu nokta kendiliğindenciliktir. Kendiliğinden gelme eylemlere boyun eğmektir. Yığınlar içerisindeki, zorlu, kararlılık, özveri, sabır isteyen örgütsel çalışmadan kaçma eğilimidir. Kendiliğindencilik eğiliminin etkisi yığınlarla, yığınların içinde, yığınların önünde yığınları savaşa çekerek, yığın bağlarını genişleterek, yığın çıkışlarını güçlendirerek kırılır. İşçi sınıfının Lenici Partisi'nin «bunalımın devrimci yönde sonuçlar doğurmasını belirleyecek olan subjektif etmendir» saptaması bir yönüyle de bu gerçeğe ışık tutmaktadır. İdeolojik savaşımı yükseltmek, örgütsel çalışmayı hızlandırmak, eylem birliğini sağlamak, yığınsal çıkışları yükseltmek günün görevi budur. Tüm ilerici demokratik güçleri ve gençliği bekleyen görev budur.

HER İLERİCİ, YURTSEVER GENÇ 5 İYG SATMALIDIR!

Doğu'da anayasa, babayasa yok!

Doğu'da zulüm, işkence, baskı ve terör var!..

24 Mayıs 1979 tarihinde, Mardin'in Mazıdağı ilçesinde, jandarmalar evleri basarlar. Bu ne ilk basmadır, ne de sondur. Sürekli bir biçimde evler basılır, dağıtılır, yurttaşlar götürülür, sorguya - işkenceye çekilir. Yasalar gözaltı süresini 15 gün koymuş. Kim takar yasayı, Anayasayı. Sıkıyönetim görevlilerinin, astığı astık, kestiği kestiktir. 15 gün değil, bir ay yatsın! Burjuvazi kendi koyduğu yasaları bile çiğnemekten çekinmez Doğu'da.

Evet, 24 Mayıs'ta Mazıdağı'nda evler yine basılır. Üç kişi gözaltına alınır: İGD üyesi Mahmut Cavlı, DDKD'li Şemsettin Orhan ve Muharrem Boz adlı TSİP sempatizanı bir ilerici. Evler, Türkiye'deki güvenlik aramalarının normal sınırlarının (!) çok ötesinde dağıtılır. Kışlık bulgur, un, mercimek gibi yiyecek maddeleri döküülr, tepelenir. Evde oturanlara kız, erkek, ihtiyar, çocuk demeden küfredilir, hakaret edilir. Ne hikmetse çatılar da sökülür. Öyle bir aramadır ki, sadece benzin döküp evleri yakmadıkları kalmıştır. 3 ilerici yurttaşın tüm kitapları, mektupları da toparlanır getirilir Mardin'e, 2. Seyyar Jandarma Tugayı'na...

Mardin bölgesine bakan Sıkıyönetim Komutan Yardımcısı Kemal adlı bir Yarbaydır. MHP eğilimli olmakla tanınmıştır, bunu herkes bilir. Yarbay Kemal, iki şeyin düşmanıdır: Kürtlerin ve kitapların. Gözaltına alınanların tümü Kürttür ve %75'i kitap okumaktan içeri alınırlar. Kemal adlı Yarbay Kürtlerin kitap okumasına çok kızar. Her gözaltına alınana sorduğu ilk sorular şunlardır: **«Kitapları neye okuyorsun? Kitap okumayı kim öğretti? Kim verdi?»** İkinci soruları şudur: **«Hangi örgüte üyesin? Kimlerle ilişkin var?»**

Üç ilerici gence de aynı soruları sordular. Yanıtlar onları tatmin etmedi tabi. Bunun üzerine yeni yeni işkence ve sorgu yöntemlerini uyguladılar.

Sorgulama sırasında ne gibi yöntemlerin uygulandığını sorduk Mahmut Cavlı'ya: «Yattığımız yerden gözlerimiz bağlanarak çıkarılıyorduk. Bir süre gittikten sonra kaç metre geldiğimizi soruyorlardı. Doğru bileni işkenceye götürüyorlardı. Oyunu ilk zamanlar anlayamadığımız için işkenceye düşenlerimiz oldu. Özel işkence hücreleri var yerin iki kat dibinde. İşkencede cop ve elektrik kullanılıyor... Gözlerimiz bağlı 7-8 saat bekletiliyorduk. Sonra sorgulamaya alıyorlardı. Gözlerimiz yine bağlıydı. Sorgulamada herşeyi soruyorlardı. Bana yönelttikleri «suç» yasak yayın bulundurmak ve bölücülük yapmak idi. «Yasak yayın» dedikleri Nazım'ın kitapları idi, büyük kentlerde her yerde satılıyordu. Ama bizde bir tane bile bulundurmak suçtu. Nazım'ı okumanın suç olmadığını belirttim. Nazımof'u okumak suçtur. Çünkü o komünisttir. diye bağırdılar... Mardin 2. Seyyar Jandarma Tugayında 16 gün kaldım. Kaldığım süre içerisinde yakınlarımla görüştürmediler, elbise değiştiremedim, banyo yaptırmadılar. Sigara içmemizi bile yasakladılar... 16. gün Diyarbakır'a gönderdiler. 6 gün de orada kaldık. İçeri alınmamızdan 22 gün sonra Askeri Savcılığın karşısına çıkarıldık. «Yasak yayın bulundurmak suç değildir» diye serbest bıraktılar. Halbuki «yasak yayın» yoktu.

Mahmut Cavlı'nın başına gelenler bunlar. Ve bu, Doğu'da hergün karşılaşılan olaylardan sadece bir tanesi. Çünkü Doğu'da yasa, Anayasa, babayasa yok! Doğu'da zulüm, işkence, terör var!

Şimdi Demirellere, Türkeşlere sormalı: İşte sizin «hür demokrasi» dediğiniz zulüm düzeni. Bu zulüm düzeninin çarkları sizden yana dönüyor, bizden, emekçi halktan yana değil. Bu çarkları kırmadan, ileri demokratik bir düzen kurmadan, baskıdan, terörden kurtulmamız mümkün değildir.

Ya, meydanlarda bol keseden atan Ecevit ve takımına ne demeli! İşte sizin «özgürlükçü demokratik» düzeniniz. İşte «demokratik, güleryüzlü sıkıyönetim»iniz. Alın, başınıza çalınsın! Biz, bu adı «Özgürlükçü», kendisi özgürlüksüz olan «demokrasi»nizi de, adı «güleryüzlü» ama suratı kapkara sıkıyönetiminizi de istemiyoruz! Biz, halktan yana ileri demokratik bir düzen istiyoruz. Bu düzende, Kürt halkı üzerindeki «zorla» asimilasyon, ulusal baskı ve terör çemberi kırılacaktır ve ulusal demokratik hakları tanınacaktır. Bu düzende halklar arasında gerçek dostluk, dayanışma, birlik rüzgârları esecektir. Sizleri korkutan, Kürt halkına düşman kılan da işte budur.

İGD MERKEZ ÖĞRENCİ GENÇLİK BÜROSU «POLİTEKNİK EĞİTİM» PANELİ DÜZENLEDİ

İGD Merkez Öğrenci Gençlik Bürosu'nun düzenlediği «Politeknik Eğitim» konulu panel, 28.7.1979 günü İstanbul Tabip Odası'nda yapıldı. İGD Merkez Öğrenci Gençlik Bürosu sorumlusu Mehmet Koç'un yönettiği panele, öğretmen Yalçın Türkücü, Asistan Huriye Karşılayan ve öğrenci Murat Tabak konuşmacı olarak katıldılar.

Konuşmacılar, hazırlanmakta olan Üniversiteler Yasası ile güncellik kazanan Politeknik eğitimin önemi ve çeşitli yönleri üzerinde durdular. Politeknik eğitimin, toplumsal üretici çalışmayla sıkı sıkıya bağlı bulunduğu; «17 yaşına kadar tüm kız-erkek çocuklar için geçerli olan, üretimin temel dallarını teorik ve pratik olarak tanıtıcı» bir eğitim olduğu özellikle vurgulandı. Genel ve politeknik eğitimin ayrılmaz bir bütün oluşturduğu ve politeknik eğitimin daha üst düzeyde mesleki eğitimle tamamlanması gerektiği tüm konuşmacıların ortak kanısını oluşturuyordu.

İstanbul Tabip Odası'nda yapılan «Politeknik Eğitim» paneli

Konuşmacılar, bu görüşleri temelinde yeni Üniversiteler Yasası ile getirilmek istenen «Politeknik Üniversite» uygulamasının gerçekçi bir değerlendirmesini yaptılar. Bu uygulamanın, ülkemizi her alanda olduğu gibi bilim ve teknikte de geriliğe iten emperyalist sömürüden kurtulmadıkça başarıya ulaşamayacağını; idari ve mali düzenlemeden öteye gidemeyeceği gibi, eğitim karmaşasını daha da arttıracağını belirttiler.

Panelde, politeknik eğitimin gerçekçi anlamda uygulanmasının yolu da gösterildi: **«Gerçek anlamda genel ve politeknik eğitim uygulaması ileri demokratik düzende olanaklıdır.»**

Üretken Dinlenme

Her yıl okullar tatile girdiğinde Sovyet öğrencilerinin büyük bir çoğunluğu ne yapacaklarına karar vermişlerdir bile. Birkaç gerekli eşyayı; traş takımlarını, diş fırçalarını, çorap ve ayakkabılarını, iç çamaşırlarını, iş gömleklerini yerleştirdikleri küçük valizleriyle gönüllü çalışmayı arzuladıkları yapım alanlarına giderler.

Gönüllü çalışma hareketinin öğrenciler arasında geniş ilgi görmesinin ve çekici gelmesinin birçok nedeni vardır. Öğrenciler dinlenme ve eğlenme olanakları bulabildikleri gibi, yeteneklerini geliştirme, gerçek yaşamda neler yapabileceklerini öğrenebilme, gelecekteki meslekleriyle daha sıkı tanışma olanaklarına da kavuşurlar. Sosyolojik araştırmalar, böylesi çalışmalara katılmanın öğrencilerin maddi ve ruhsal yaşamı üzerindeki olumlu etkisini gösteriyor. Yaz çalışmalarına gidenler daha girişken ve yaşamlarının geri kalan bölümlerinde daha başarılı oluyorlar. Derslerindeki gelişme, ilk yaz çalışmasından sonra yüzde 15 kadar artıyor.

«Bir inşaat işinde çalışmak size ne kazandırdı» sorusuna öğrencilerin yüzde 41'i inşaatın nasıl yapıldığını, yüzde 27'si örgütsel çalışmayı, yüzde 22'si de elleriyle çalışmayı öğrendikleri biçiminde yanıt veriyor. Daha başka ilginç yanıtlar ise şöyle: **«Kendimi bir işte denemek istiyordum», «Arkadaşlarımla yan yana çalışmak istiyordum», «Yurdumu daha iyi tanımak istiyordum».**

Başlangıçta çalışmaya katılan birçok öğrenci yaptığı işin yabancısıdır. Yaşamlarında eline belki de hiç kazma kürek almamıştır. Ama, pek uzun bir zaman geçmeden işe yatkınlığını kanıtlayarak çevresinde saygınlık uyandırır. Öğrenciler okula döndüklerinde yaz çalışmasını yaptıkları işletmeden bağlarını koparmazlar. Bu kez zihinsel çalışma başlar, o işletmeyi daha yetkin kılacak planlar hazırlamaya başlarlar.

İlk gidenlerin sorunlardan korkmalarına neden yoktur. Ekipbaşı da öğrencidir, yalnız birkaç kez yaz çalışmalarına katıldığı için deneyimi yüksektir. Onun için acemi öğrenci gerekirse her sorununu ona açar, o da büyük bir titizlikle sorunlarına eğilir. Eğer öğrencilerden biri hastalanırsa, onun işini diğerleri devralır. Hastanın doktorda işine dönmek için yalvardığı çok olur.

Eğlenme çalışmaları tümüyle öğrencilerin zevklerine göre düzenlenir. Sovyet ülkesinin değişik bölgelerinden, uluslarından gelen öğrenciler kendi kültür gösterilerini, çalgılarını, türkülerini ve geleneklerini de birlikte getirirler ekiplere. Bu çeşitlilik onları birbirlerine daha yakınlaştırır, dostluklarını pekiştirir. Hiçbir ayrım gözetilmeksizin her öğrenci nöbetle eğlencenin hazırlanmasında görevlidir. Kimi yemek pişirir, kimi bulaşık yıkar, kimi servis yapar. Dansın yanı sıra şarkı söyler, resim çizer, fotoğraf çeker, top oynar, mimari anıtları, tarihsel eserleri gezerler.

Öğrencilerin tatillerini böyle bir üretken çalışmayla geçirmeleri, salt bu çalışmanın her yıl sağladığı milyarlarca rublelik parasal değerlerle değil, komünist yaşam tarzının oturması, yayılması açısından ölçülmelidir. Sovyet öğrencileri bu yolda ilerleyerek geleceğin sınıfsız toplumunun kurulmasındaki görevlerini başarıyla yerine getiriyorlar. Sibirya'nın bir ucunu diğer ucuna bağlayan, yapımı çok çetin doğa koşullarında devam eden, 3145 km. uzunluğundaki Baykal - Amur demiryolu (BAM), gençliğin gönüllü çalışma ekiplerinin bir yapıtıdır.

SBKP 25. kongresinde Leonid Brejnev şöyle diyordu: «Baykal-Amur demiryolu yapımı da büyük bir önem taşımaktadır. İlk inşaat makinelerinin gürültüsü, Tayganın bu unutulmuş köşelerinin yüzlerce yıllık suskunluğunu daha şimdiden bozmaya başladı. Bugün, oralarda hummalı bir çalışma sürdürülüyor... Muazzam doğal zenginlikleri ülkemize kazandıran Sibirya, Kuzey Asya, Orta Asya ve Uzak Doğu bölgelerinde, çalışmalarıyla yeni bir hayat yaratan öncülerin bu kahramanca kollektif başarılarını, 25. Kongre adına içten selamlamama izin verin. Onlara, güç olmakla birlikte, ülke için paha biçilmez önemdeki çalışmalarında sonsuz başarılar diliyoruz yoldaşlar.» Gönüllü çalışma ekipleri ağı sadece Sovyetler Birliğine özgün birşey değildir. Tüm Sosyalist ülkelerin toplumsal yaşamının kopmaz bir parçasıdır.

ECEVİT'İN YENİ UMUDU: DEMAGOJİ

Başbakan Ecevit, seçim yatırımı için 15 günde 23 tesisin temelini attı. Temel atma törenlerinde ilginç konuşmalar yaptı. En başta her fırsatta hükümetin ayakta durduğunu, güven içinde olduğunu belirtmek gerekiğini duydu

Başbakan'ın bu demagojilerine toplantılara katılanların verdiği yanıt, «MHP-ÜGD kapatılsın, faşist Türkeş tutuklansın, kahrolsun faşizm» belgilerini daha gür sesle haykırmak oluyordu. Ancak Ecevit, bu belgileri haykıranları susturmaya çalışırken, sinirlilikten olsa gerek gülünç şeyler söylüyordu. Bir yerde «Ben hakim değilim» derken, başka bir yerde «faşizm biz iktidara geldiğimizde kahroldu» veya «Biz faşizmi sloganlarla değil, halkın oylarıyla yıkacağız» gibi birbirinden değişik ifadeler kullanıyor, bir dediği ötekini tutmuyordu. Ecevit, yer yer kaba bir biçimde anti-komünizm silahına sarılmayı da ihmal etmiyor, «Halkın gür sesi, ister komünizmden, ister faşizmden, ister anarşizmden gelsin her türlü paraziti susturmaya yeter» diyor. Ecevit, sözde halkçılık yaparken, «MHP - ÜGD kapatılmış ne olur» derken, faşist katiller tırmanışı hızlandırarak hergün birkaç ilerici, yurtsever, demokratı katlediyor. Faşizme yolu açmak için bir dizi provokasyonu sahneye koyuyor. MHP'nin kapatılması geniş halk yığınlarının, hatta CHP tabanının temel istemi olduğu halde, Başbakan Ecevit, «MHP kapatılırsa sağ oylar AP'ye gider, hükümet düşer» mantığıyla hareket ediyor. CHP sağ kanadı böylesi önemli bir soruna seçim taktikleri açısından yaklaşıyor. Böylece faşist MHP etrafındaki çemberin daraldığı bir ortamda, sessiz kalınıyor, yığınlara da sessiz kalmaları telkin ediliyor.

Öte yandan bazı «sol» unsurlarda faşist MHP ve yan örgütlerinin kapatılması konusunda yükselen savaşı küçümseyerek «MHP kapatılsa, Türkeş tutuklansa bile yeni bir örgüt kurarlar, yeni bir lider bulurlar» türünden şeyler söyleyerek sağ sosyal demokratlarla aynı düşünceyi paylaşıyorlar. Sağ ve «sol»un birleşmesine bir kez daha tanık oluyoruz.

Elbette faşist MHP ve yan örgütlerinin kapatılması ile faşist tehlike ortadan kalkmaz. Bunu işçi sınıfımızın politik örgütü ta baştan beri söylüyor.

Ancak, MHP, ÜGD ve diğer faşist örgütlerin kapatılması, halkımızın demokrasi savaşımı doğrultusunda ileri bir adım olacaktır. Bu, demokratik güçlerin birliğini daha da geliştirecektir. İlerici güçlerle, gerici güçlerin tarihi karşılaşmasında gerici güçler bir darbe daha yiyeceklerdir. Bu işçi sınıfı ve ilerici güçler açısından politik bir kazanım olacaktır. Ayrıca, bu örgütlerin, faşist cinayetlerin kaynağı olduğu unutulmamalıdır. Bu örgütler ve şubeleri, faşist katillerin toplandığı, yatıp kalktığı bomba imal ettiği, tabancalarını sakladığı birer saldırı üssü olarak kullanılmaktadır. Sözkonusu örgütlerin kapatılması aynı zamanda onlar için örgütsel bir darbe olacaktır. Üçüncü olarak, faşist örgütlerin tuzaklarına düşen onlara bilerek veya bilmeyerek katılan, ama onların karanlık yüzlerini gördükleri halde «davadan döneni vurdukları» için onlardan kopamayan binlerce kişinin bulunduğunu da gözönünde tutmalıyız. Faşist örgütlerin kapatılması bunlar için de önemli bir fırsatı doğuracaktır. Bu fırsatı yaratmak, faşizmin tuzaklarını bozmak ilerici güçlerin görevidir. Böylelikle, faşist güçlerin kitle tabanı da parçalanmış olacaktır.

«MHP ve ÜGD'nin kapatılmasıyla faşist tehlikenin ortadan kalkmayacağı» gerçeğini ilerici güçlerin istemine karşı kullanmaya çalışanlar; seçim taktikleri peşinde olan Ecevit ve takımı, kısa erimli görevlerle, uzun erimli görevleri karşı karşıya getiren küçük burjuva «sol»cuları, yığınları saran ve harekete geçiren «MHP ve ÜGD Kapatılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın» isteminin karşısında duruyorlar. Ama sağ sosyal demokrasinin «sol»un politik körlüğü bile MHP ve ÜGD'nin kapatılması, faşist yuvaların dağıtılması savaşımını durduramayacaktır.

Bataklığı kurutmayıp sivrisineklerle uğraşanlar!

Bugün ülkemizin her yanında, parlamentoda, gazete sütunlarında bir «bataklık»tan ve bataklığın «sivrisinekleri»nden sözedilmektedir. Açıkça bilinmektedir ki bu bataklıktan üreyen sivrisinekler, yıllardır işçilerin, emekçilerin, yurtsever gençlerin canına kasteden, kanını içen faşist MHP'li katillerden başkası değildir. Halkımızın başına bela kesilen bu faşist bataklığın, işbirlikçi burjuvazinin en gerici, en şoven kesimi finanse ediyor. Emperyalizm, CIA faşist MHP'yi yönlendiriyor.

Bugüne kadar faşist MHP ve yan örgütlerinden, ÜGD, MİSK gibi faşist cinayet odaklarından sayısız katil yetişti. 1000'i aşkın ilerici, yurtsever, devrimci genci, aydını, işçiyi katleden bu katiller MHP'nin komando kamplarında eğitildi. 1960'lı yıllarda, Alman ve İtalyan faşistlerini örnek alan Türkeşler, Adsızlar, Hitler ve Mussolini'nin yolunu izleyerek daha çok toplum dışı kalmış işsiz, sabıkalı, katil, sapık unsurları saflarında topladılar. Bu unsurları, açtıkları komando kamplarında yetiştirerek vurucu bir güç oluşturdular. Böylece faşist partinin örgütlendirilmesi çabalarının ilk adımı gerçekleştirilmiş oldu. Gestapo ajanı faşist Türkeş 10 Ocak 1969' da Hürriyet gazetesine verdiği demeçte, eğitilmiş **«komandoların sokağa hakim olacağını ve komünistlerin artık rahat hareket edemeyeceği»**ni söylüyordu. **«Komandoları biz kurduk ve eğittik» «Komandoları eğiten emekli albay Rıfat Baykal, Kore savaşında bulunduğu için bu işleri iyi bilir»** diyordu.

Faşist MHP'nin örgütlenmesinde zamanın iktidarları geniş olanaklar sunuyorlardı. 1970

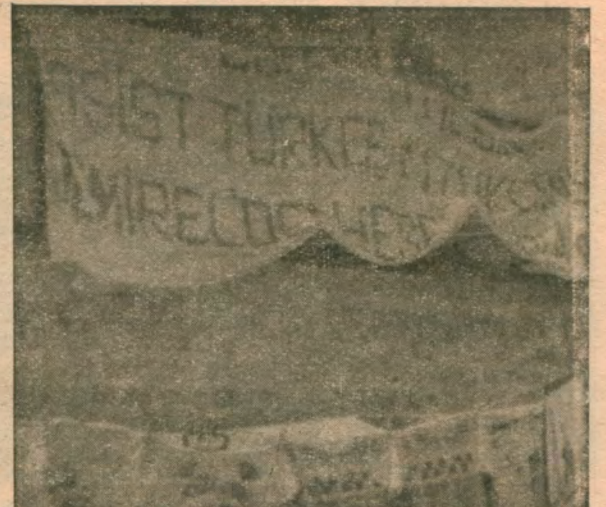
yılında faşist MHP'nin komando kampları konusunda **«gizli»** bir **«rapor»** hazırlandığı ve **«rapor»** da MHP'nin yasadışı faaliyetleri işlendiği halde, Demirel iktidarı bu raporu hasıraltı ediyor. Devlet Başkanı'ndan Başbakan'a tüm yetkililer faşist komandoları **«devlet güvenlik kuvvetlerinin yardımcı güçleri»** ilan ediyorlardı.

Faşist MHP, emperyalizmden, onun casusluk örgütü CIA'den, ülkemizdeki işbirlikçilerinden, Demirellerden destek alarak güçlendirilmeye çalışıldı. Vurucu güçleriyle ilerici yurtsever, devrimci gençliğin anti-emperyalist savaşımı durdurulmak istenirken, devlet kademeleri faşistlere teslim edildi. 12 Mart ve gerici-faşist karması MC iktidarları döneminde faşist MHP'nin güçlendirilmesinde ileri adımlar atıldı. Faşistler kitleselleşmek için bu olanakları kullandılar. İşsizleri işe yerleştirdiler. Anadoludan gelen öğrencilere büyük kentlerde yatacak yer buldular. Yedirdiler, içirdiler, silahlandırıp ortalığa saldılar. Özellikle Eğitim Enstitüleri, komandoların elebaşılarından biri olan **Ayvaz Gökdemir** adlı faşiste teslim edildikten sonra bu okullar öğretmen yetiştiren bir kurumdan çok katil yetiştiren bir kurum oldular. Faşist MHP, ikinci MC iktidarı döneminde 16 milletvekiliyle en önemli bakanlıkları aldı. Gümrük ve Tekel, Ticaret, Sağlık, Devlet, Başbakan Yardımcılığı (güvenlik işleri). Bunun yanında kimi bakanların AP'li olmasına rağmen MHP eğilimli olması, (örneğin Gençlik ve Spor Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı vb. gibi) faşist MHP'lilerin buralardaki etkinliğini daha da artırdı. Faşist MHP böylece doğrudan devlet olanaklarıyla güçlendirildi.

Bugün artık faşist MHP iktidar ortağı değil. Ancak devlet kademelerine yerleştirdiği faşist katiller hâlâ görevlerinin başındadır. CHP ağırlıklı hükümet bu katilleri yerleştirildiği mevzilerden söküp atamıyor. Faşistlerin kuru sıkı tehditlerine pabuç bırakıyor. Faşist tırmanışın alabildiğine hız kazandığı günümüzde CHP ağırlıklı hükümetin kimi yetkilileri hâlâ demagoji ile vakit geçiriyorlar. Bataklıktan, terörün kaynağından, arkasındaki karanlık örgütlerden sözediyorlar ama iş yapmıyorlar. Kendi deyimleri ile **«sivrisinekler»**le uğraşıyorlar. İçişleri Bakanı, **«polise yeni, güçlü silahlar»** alıyor. İçişleri Bakanının tutumu, tıpkı İlaç tekellerinin yaptığı **«sinek ve sivrisinekler için öldürücü etki: MAFU, BAYGON, SHELTOKS»** vs. türünden reklamlara benziyor. Sivrisineklerin üreme alanı bataklıkları kurutmak için çaba harcanmıyor.

Faşist tırmanışın durdurulması için, terörün sona ermesi için, bataklığı kurutmak gerekir. Bunun için geniş halk yığınlarının sesine kulak verilmelidir. Anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem ve cephe birliği içinde yer alınmalıdır. Emperyalizme teslimiyetten, NATO'culuktan, sıkıyönetimcilikten, tekellerle uzlaşmaktan vazgeçilmelidir. Aksi davranış, bataklıktaki sivrisineklerin hızla üremesine, yardımcı olmaktan öte bir anlam taşımaz.

İşçi sınıfımız, onun politik hareketi, emekçi halkımız, bataklığı kurutmada kararlıdır. Savaş alanları bu kararlılığın bir göstergesidir.

Yığınların ortak istemi: «Tüm faşist yuvalar kapatılsın!»

SS'LERİN ULUSLARARASI GİZLİ ÖRGÜTÜ

«ÖRÜMCEK»

BU YAZI, FEDERAL ALMAN MSB-SPARTAKÜS ÖĞRENCİ ÖRGÜTÜNÜN YAYIN ORGANI ROTE BLATTER'DEN DERLENMİŞTİR.

«1000 yıllık Alman Devleti» çökmeye başladığında, SS yöneticileri çöküşü önlemek için çalışmaya koyuldular. 1945'in başında **«Eski SS Üyeleri Örgütü»** (ODESSA) ve **«Örümcek»** doğdu. Görevleri, faşizmin çökmesinden sonraki ilk haftalarda ve aylarda **«3. İmparatorluğun»** olanaklı olduğunca çok adamının yaşamını kurtarmaktı.

«Örümcek» daha sonra Federal Almanya'nın yeni oluşan gizli servislerinin yardımcısı oldu. Bugün **«Örümcek»**in ağzından, Bonn Devleti'nin temsilcilerine ve Federal Almanya'nın eski ve yeni nazilerine iplikler uzanıyor.

Federal Almanya'nın tarihi, toplumsal - politik restorasyon tarihidir. Bununla, yeniden gereksinim duyulan **«Nazi büyükleri»** itibarlarına kavuşturulmuş, devlet aygıtına yerleştirilmiştir. Bugün, birçok bilinen nazi adının yanı sıra hemen hemen tanınmamış, önemsenmeyen Kurukafalar (SS'ler) da Federal Alman devlet yapısında gizleniyorlar. Onların kariyerlerinin ardında **«Örümcek»** ve **«ODESSA»** yer alıyor.

GEHLEN'İN HABERALMA SERVİSİ

Yeni devlete geçişi Hitler'in istihbarat servisleri başarmışlardır. Bu servisler, faşizmin sonuna doğru İmparatorluk Güvenlik Servisleri'nin (RSHA) çatısı altında merkezileşmiş olarak, Federal Haberalma Servisi (BDN) birinci şefi Gehlen'in yönetimi altında Pullacha sıçrayışını gerçekleştirdiler. Gehlen, Hitler, yönetimi altında Doğu Yabancı Ordusu'nun (FHO) askeri savunma bölümünün şefiydi. Bu bölümün görevi eskiden beri Sovyetler Birliği, Polonya, İskandinav ülkeleri, Balkanlar üzerine, Uzak Doğu askeri haritalarını bitirmek, bunları en iyi düzeyde tutmak ve karşıt güçlerin askeri gücünü ve politik durumlarını araştırmaktı. 1942'nin ilkbaharında Gehlen, Sovyetler Birliği'ne karşı en yetkin casusluk merkezine dönüşen Doğu Yabancı Ordusu'nu tümden devraldı. O zamanlar Gehlen, daha sonraları kendisinin izleyicileri olacak ve NATO içinde etkin görevler üstlenecek nazileri çevresinde topladı.

Nazi devletinin savunma mekanizmalarının ve tüm gizli servislerinin mutlak RHSA'da merkezileştirilmesi sürecinde, 1944'te askeri savunma bölümü de, Doğu Yabancı Ordusu da RSHA'ya bağlandı. Böylece Gehlen sadece üst düzeydeki SS'lerle ve Gestapo yöneticileriyle sıkı bir ilişki içine girmiyor, aynı zamanda en yetkin **«Doğu casus bölümünün»** yöneticisi, RSHA'nın vazgeçilmez bir ortağı oluyordu. RSHA ve Doğu Yabancı Ordusu, 1944 sonları ve 1945 başlarında aynı projeler üzerinde çalışıyorlardı. Başta gelenler, **«Zeplin»** girişimi ve **«Kurt adam»** örgütüydü. Nazi yönetiminin bu iki projesi de çöküşün önüne geçmek için son ümitsiz çırpınışlardı. Ama onlar, aynı zamanda, içlerinde 1945'ten sonra Federal Almanya'nın rastorasyonunda rol oynayan SS yöneticileri grubu bulunduğundan **«ODESSA»** ve **«Örümcek»** örgütlerinin çekirdeğini oluşturuyorlardı. Sonraları **«Örümcek»** şefi olan Otto Skorzeny, SS av birlikleriyle her iki projesinde de Gehlen'in savaş arkadaşı olurdu. **«Zeplin»** gerişiminin ağırlık noktası Sovyetler Birliği'nde Kızıl Ordu tarafından kurtarılmış bölgelerde sabotaj ve casusluktu. Gehlen, 1945'ten sonra, bu hareketke toplanılmış bilgileri CİA'ya veriyordu! **«Kurt adam»** örgütüyle, ilerleyen bağlaşık savaş güçlerine karşı partizan birlikleri kurulacaktı. **«Kurt adam»** örgütü, sonradan Bonn devletinde erken bir zamanda ortaya çıkan Hitlerci geleneksel birliklerin ve neo-nazi örgütlerinin çekirdeğini oluşturuyordu.

Alman nazileri, Amerika'lı nazi Grary Laurk ile

Neo-naziler Hamburg sokaklarında

ÖRÜMCEK BİÇİMLENİYOR

Nazi devletinin çöküşü önleme çabalarıyla birlikte Gehlen, Sovyetler Birliği ve Doğu'da kurtarılmış bölgeler üzerine Doğu Yabancı Ordusu'nun tüm önemli casusluk belgelerini kopye etmeye başladı. Bunların «Bolşevik düşman» hakkında geniş materyal olarak bir kez daha kullanılacağını oldukça iyi biliyorlardı. Bu casusluk belgeleri, Gehlen'in ünlü 50 metal kutusuyla 1945 de CİA'ya sığınmasıyla, Pullack, Federal Haberalma Servisinin temellini oluşturacaktı.

SS liderleri daha bu sıralarda büyük miktarda para ve değerli eşyayı yurt dışına kaçırmayı başardılar. Bu yerlerin başında İsviçre bankaları ve Ribbentrop'un Dışişleri Bakanlığı yoluyla senli benli oldukları ülkeler -örneğin, Arjantin ve Batista Kübası- geliyordu. Bu çabalar nazi devletinin 1944'te yeni bir merkezileşmesiyle ve erkin yoğunlaşmasıyla daha da kolaylaştı. Aynı yıl o zamana kadar **«başına buyruk»** kalmış **«Üçüncü İmparatorluğun»** bütün ordu ve yönetim mekanizmaları -örneğin, Gehlen'in Doğu Yabancı Ordusu gibi- ya RSHA'ya bağlandılar veya ona katıldılar. Böylece Nazi devleti kesin olarak SS devleti olmuştu, çünkü RSHA, SS yönetiminin yıllar boyunca süren ustaca politikasıyla kurukafaların aygıtına dönüşmüştü. Bu merkezileştirme daha çok, erkin az sayıda, aralarında sıkı bir işbirliği yapan ve **«usta»** SS yöneticilerinde yoğunlaşması demekti. Böylece **«Örümcek»** doğmuş oluyordu.

ÖRÜMCEK AĞI

«Örümcek»in ağı, Gehlen'in yönetimindeki gizli servisleri, SS av birliklerini, Otto Skorzeny'yle birlikte, RSHA'nın yönetim cihazını sarıyordu. İşgal edilen birçok ülkedeki nazi büyükleri **«Örümcek»**e bağlandılar.

Faşizmin sistem olarak 1945'de yıkılışıyla birlikte, nazi yönetiminin birçok başı için Federal Almanya'daki toplumsal - politik güç dengesinin restorasyonunda yeni bir kariyer dönemi açıldı. Aynı zamanda, **«Örümcek»** ve **«ODESSA»**'nın çalışması da başladı.

Gizli servis şefi Gehlen, bütün çalışma arkadaşlarıyla ve bilgisiyle beraber CİA'ya geçti. Orada 7. Amerikan ordusunda **«Tarihsel Araştırma Bölümü»**nde **«Gehlen Fachstab»**ı kurdu. «Gehlen Fachstab» Federal Alman gizli servislerinin çekirdeğini oluşturdu.

Kısa bir süre sonra bu araştırma bölümüne SS komutanı Otto Skorzeny de katıldı. Ama sonradan Belçikalı Degrelle'yle birlikte SS gizli örgütü **«Örümcek»**in yönetimini ele aldı ve kendisine tam bir destek güvencesi veren Franko İspanya'sına yerleşti. Gizli örgütün merkezi de Denia (İspanya) oldu.

«Örümcek» maddi açıdan, çok önceden bir kenara ayrılmış SS servetinden yararlanıyor. Sayısız dış ülkeyle, özellikle güney Avrupa ve Latin Amerika ülkeleriyle örgütsel ve politik bağları var. Böylece, bir çok ülkede hem örgüt, hem de Batı Alman silah tekelleri için çalışan paravan firmalar kurabiliyor.

«Örümcek»in, eski ve yeni nazi çıkışının başarısının temeli uluslararasılaşmasıdır. Bu gizli örgüt emperyalizmin gizli servisleriyle içiçe girmiştir. Değişik Avrupa ülkelerindeki faşistlerle sıkı bir işbirliği içindedir. Tükenmeyen maddi kaynaklarının ardında, yönetim organlarında eski nazilerin cirit attığı uluslararası tekellerin desteği vardır. Böylece **«Örümcek»** aranan nazi katillerini koruma örgütünden neo-nazizmin ve uluslararası faşizmin karargahına dönüştü. SS gizli örgütü **«Örümcek»** önceden olduğu gibi bugün de etkin ve tehlikelidir. Bu nedenle, eski ve yeni nazileri önlemek, **«Örümcek»**in ağını parçalamaktan ayrı düşünülemez.

ULUSLARARASI ÖRGÜTLENME

Fransa'daki ilişkiyi sağlayan adamlardan biri Robert Munier, illegal **«Ordre Nouweau»**nun bir üyesi. Ülkede en çok tanınan nazi örgütleri şunlar: **«Parti des Forces Nouvelles»**, **«Peiper Savaş Grubu»** ve **«Alsas Loren Hareketi»**. Fransa'da bunun yanı sıra Federal Almanya'da illegal olarak yayınlanan Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi'nin organı **«Völkische-Beobachter»** çıkarılıyor.

İspanya'da ilişki kurulmuş en önemli faşist örgüt, 1977 parlamento seçimlerinde oyların yaklaşık yüzde 8.5'ini alan ve devlet aygıtında önemli mevkileri elinde tutan Frankocu **«Halk Birliği»**dir. **«Guerillos de Christo Rey»**, **«Groupo de Accion Sindical»** gibi bir dizi faşist terör örgüt de yeraltında çalışıyor. Bu ülkeden Latin Amerikadaki faşist diktatörlüklere ve örgütlere önemli bağlar uzanıyor.

Portekiz'de en etkin ve önemli örgüt olarak, eski general Kau de Arriga'nın yönetimindeki **«Ulusal Yenileme için Bağımsız Hareket»** sayılabilir. Bunun dışında **«Portekiz Birlik Partisi»**, **«Portekiz'in Kurtuluşu için Demokratik Hareket»** ve terörist **«Portekiz Kurtuluş Ordusu»**'ndan söz edilebilir.

İtalya'da, Parlamentoda **«Movimento Sociale İtaliano»** ve illegal olarak da «Ordino Nuovo»dan başka 25 faşist örgüt var.

Avusturyalı faşist örgütler, özellikle Federal Alman savaş arkadaşlarıyla legalitede ve illegalitede sıkı bağlar oluşturuyorlar. En önemli legal örgütler **«Nasyonal Demokrat Parti»**, **«Osterreichische Turnerbund»**, yüksek okullardaki **«Aktion Neue Rechte»**, **«Kartner Heimatdienst»** ve **«Hürriyetçi Öğrenciler Birliği»**. Salzburg'daki **«Ulusal İdeoloji Merkezi»** önemli bir uluslararası bağlantı adresi ve iletişim merkezi görevini görüyor.

Bunlar dışında, Avrupalı faşist örgütlerin Türkiye'deki **«MHP»** ile Hırvat ve Ukranyalı faşistlerle de sıkı bağları vardır.

İlerici gençlik, saldırılara karşı çelikten bir yumruktur!

Son saldırılarda 3 İGD üyesi arkadaşımız öldürüldü. İstanbul Sefaköy'de Hüseyin Ateş silahla taranarak öldürüldü. Eskişehir'de iki ay önce faşistlerin pusu kurarak yaraladıkları Necmi Göçmen kurtarılamadı. İzmir'de İGD Karabağlar Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Ramazan Kocaoğlu, Buca Cezaevi müdürü ve savcısının ihmali sonucu komaya girdi. Kaldırıldığı hastanede Eczacıbaşı İlaç Fabrikası tarafından üretilen «Baxter Dializ» adlı zehirli ilacın verilmesi sonucu öldü. 2 günde 8 İGD üyesi yaralandı. Zonguldak, Ereğli, Burhaniye şube başkanları, Batman'da biri şube başkanı olmak üzere iki kişi, Diyarbakır'da üç yönetici tutuklandı. İstanbul Fikirtepe'de faşistlerin kendi binalarına bomba yerleştirerek yarattıkları provokasyon sonucu, Hasan Karamanlı ve Ercüment Oruç adlı iki İGD üyesi gözaltına alındı. İGD Kayseri ve Edirne şubeleri kapatıldı. Saldırılar sadece faşistlerden maocu faşistlerden gelmiyor. Küçük-burjuva «sol»cular da diğer cepheden saldırıyor.

Nereden, ne biçimde gelirse gelsin saldırılar ilerici gençliği yıldıramadı, yıldıramayacaktır. Çünkü, ilerici gençlik ne için savaştığını çok iyi biliyor. «Unutmamalı ki, insanlığın tüm tarihi boyunca en iyi insanlar, genellikle zindanlara atılmışlardır(...) Yüce düşünceler uğrundaki mücadeleı › hiç bir zaman kurbansız olmamıştır. Bir zamanlar Hristiyanlıkta bu durumdaydı, Galile, Cordano Bruno, Hus, Tomas Münzer ve birçok bilim ve politika adamı da bu durumdaydı. Şimdi de sosyalistler bu durumda» diyen Dimitrov'u örnek alıyor. Ernest Telmannların, Zoyaların, Fuçiklerin, Mustafa Suphilerin, Ethem Nejatların izinden gidiyor. Faşist saldırganlığın önüne geçmenin yolunun korkup geriçekilmekten, serüvenciliğe düşüp kitlelerden yalıtlanmaktan geçmediğini biliyor. Yığın savaşlarını, eylem birliğini öne sürüyor.

İlerici gençlik, haklı savaşımı daha da yükselt! Çelikten bir yumruk ol! Eylem birliği bayrağını doruğa çıkart. İşçi sınıfının savaş yoluna daha da sıkı sarıl! Seni bekleyen görev budur!

«DEV-YOL» UN SALDIRILARI KİMDEN YANA, KİME KARŞI?

«DEV-YOL»cular ilericilere ve İGD üyelerine karşı son günlerde artan bir hızla saldırıya geçtiler. «Ortayol»culuk görünümü altında açıktan maoculuğa ışık yakan «Dev-Yol»cuların gün gün bu saldırıların artışını göstermek bile «DEV-Yol»cuların çıkmazları karşısında İGD'ye, ilericilere karşı nasıl azgınlaştıklarını göstermektedir. İşte saldırıların bilançosu:

BURSA

16 Temmuz 1979 «Devrimci Metal-İş» adı altında 50 kişilik «Dev-Yol»cu, Türkiye Maden-İş Sendikasının yetkili olduğu CEMTAŞ işyerinin önünde bildiri dağıtmaya geldiler. Maden-İş üyeleri bildirileri okumayıp, yırttılar. Bunun üzerine «Dev-Yol»cular silahlarla, sopalarla saldırdılar. Maden-İş üyeleri bu saldırıları bilinçli ve kararlı ir şekilde geri püskürttüler. Geren dersi anında verdiler. Daha ra polis 15 Maden-İş üyesini ve «Dev-Yol»cuyu gözaltına aldı. Silahla yakalanan 4 «Dev-Yol»cu tutuklanıp, diğerleri serbest bırakıldı.

17 Temmuz 1979 Hürriyet Mahallesinde bir İGD üyesinin yolu kesildi. Yine aynı gün 15 «Dev-Yol»cu 8 İGD'liye saldırdı. Fakat gereken dersi aldılar.

18 Temmuz 1979 B.E.E. önünde gündüz bölümü çıkışında arkadaşlarını bekleyen 6 İGD'liye 20 kişi tarafından silahlı saldırı düzenlendi. Bu saldırıyı 15 İGD'li anında geri püskürttü. Aynı gün gece bölümü girişinde ikinci bir saldırıya uğrayan ilerici gençler bu saldırıya karşı da kararlılıkla direndiler.

21 Temmuz 1979, Sabahleyin evinden çıkarken pusu kurulan İGD Bursa Şube Yönetim Kurulu üyesi Reşat Kocavardar 6 «Dev-Yol»cunun saldırısına uğradı. Çeşitli yerlerinden yaralanan Reşat Kocavardar bir hafta rapor almak zorunda kaldı.

23 Temmuz 1979, B.E.E. Akşam bölümü çıkışında İGD üyesi Cevdet Uludağ'a saldıran «Dev-Yol»cular bir İGD üyesinin taşla burun kemiğinin çatlamasına ve sol gözünün de önemli yara almasına neden oldular.

Akşam, Mesken'de, «Dev-Yol» ile, Maocu «Halkın Kurtuluşu»nun ortak saldırısı İGD'liler tarafından püskürtüldü. Bu olay üzerine 20 İGD'li göz altına alındı. İkisi tutuklandı. Polis tarafından yapılan işkenceyle suç aletleri kabul ettirilmek istendi.

24 Temmuz 1979, Hürriyet Mahallesinde çıkan olaylarda 5 İGD üyesi ve 7 «Dev-Yol»cu yaralandı.

TURHAL

İlerici gençlerin yazıya çıkmalarından korkan «Dev-Yol»cular İGD temsilcilik binasını basmışlar ve bir üyeyi yaralamışlardır. «Dev-Yol»cular kendilerine yaraşır bir açgözlülükle dernek binasından çay ve şekerleri alıp kaçtılar.

İZMİR

Bilindiği gibi İzmir, «Dev-Yol»cuların, maocu bozmaların görevlerinin büyük bir bölümünü üstlendikleri ve İGD'ye yönelik saldırıların en yoğun olduğu illerden birisidir. Ama «Dev-Yol»cuların hakettikleri cevabın en etkilisini aldıkları yerlerden birisi de İzmir'dir.

30.7.1979 Pazartesi günü saat 12 sıralarında Basmane - Tilkilik semtinden geçerken bir grup «Dev-Yol»cu, «bunlar İGD'li» diyerek, ilerici gençlere sandalye ve sopalarla saldırdı. Saldırganlar ayrıca kahvehanede bağlaştıkları lumpen bir kesimin de desteğini aldılar. Yaralılardan Bülent Acımaz E.Ü. Tıp Fakültesi Hastanesine yatırıldı. Üç yerinden kırılan alt çene kemiği ameliyat edildi.

«Dev-Yol»cular İGD'ye karşı saldırılarını dernek binalarının silahla taranmasına kadar vardırdılar. 6 Ağustos günü Bornova Şubesini uzun menzilli silahlarla taradılar. Bir gün sonra, 7 Ağustos günü Konak Şubesi kurşun yağmuruna tutuldu. Bir arkadaşın parmağı koptu. Yine aynı gün «Dev-Yol»cu - maocu işbirliğinin somut bir örneği yaşandı. «Dev-Yol»cular ve maocu bozmaları birlikte Ömür Pastanesini bastılar. İlerici gençlerin kararlı derinişi ile karşılaşınca arkalarına bile bakmadan kaçtılar.

8 Ağustos 1979, «Dev-Yol»cuların yüz kızartıcı bir günü olarak anılacaktır. O gün, «Dev-Yol»cular, ilerici gençlerin cezaevinde ölen İGD Karabağlar Şb. Yönetim Kurulu üyesi Ramazan Kocaoğlu için düzenledikleri cenaze törenine silarla saldırdılar. Birisi ağır olmak üzere 5 ilerici genç yaralandı. Bu saldırı, «Dev-Yol» şeflerinin alınlarında kara bir leke olarak kalacaktır. İşte «Dev-Yol»cuların «devrimcilik» adına yaptıkları böylesine alçakça saldırılardır. İlerici gençlik bunarı unutmuyor, unutmayacak.

AKLINIZI BAŞINIZA TOPLAYIN!

Daha önceki sayılarımızda «Dev-Yol» şeflerinin maocu bozmaları ile anti-sovyetizm, anti-komünizm temelinde bağlaşarak, işçi sınıfı hareketine ve onun yolunda yürüyen ilerici gençliğe karşı bir saldırı kampanyası başlattığını söylemiş ve «Dev-Yol» şeflerini bu karşı-devrimci eylemlerinden vazgeçmeleri için uyarmıştık. Ancak, gelişmeler, bazı «Dev-Yol» şeflerinin uyarılarımıza kulak vermediğini, tam tersine saldırılarının dozunu artırmaya ve daha alçakça yöntemler kullanmaya başladığını gösterdi.

Ama bu, uyarılarımızın hiç bir yankı uyandırmadığı anlamına gelmiyor. İlerici, yurtsever gençliğin içten uyarıları, iyiniyetli devrimci kesimler içerisinde olumlu bir biçimde değerlendirildi. Bunlar, anti - sovyetik anti-komünist içeriğinden ötürü «Devrimci Yol» dergisinin 28. sayısını birçok yörelerde dağıtmadılar. Bu eğilimlerin güçlenmesinden korkan ve telaşa kapılan «Dev-Yol» şefleri, «Devrimci Yol»un son sayısında, bu konu üzerinde fazla durmamayı, sorunu daha fazla deşmemeyi tercih etmiş görünüyorlar. Fakat diğer yandan, merkezden gönderdikleri adamlarının dayatması sonucu, bazı yörelerde İGD'lilere karşı saldırıya geçerek, suni gerginlik yaratmayı, gelişen eylem birliği eğilimlerini kırmayı, tabanlarını bu gerginlik temelinde kemikleştirmeyi amaçlıyorlar. Bursa ve İzmir yöresinde gelişen olaylar bunun kanıtlarıdır.

Dernek basma, otomatik silahla tarama, IGD üyelerine pusu kurarak arkadan vurma eylemlerine bu kez İzmir'de en alçakcası eklendi. İGD Karabağlar Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Ramazan Kocaoğlu'nun cenaze törenine katılan ilericilerin üzerine uzaktan otomatik silahla yaylım ateşi açıldı. 1.'si ağır 5 ilerici genç yaralandı. Türkiye'de bugüne dek ilericilerin, devrimcilerin düzenlediği yığınsal eylemlere, cenaze törenlerine gerici-faşist güçlerden ve maoculardan başka hiç kimse böylesi bir saldırı düzenlemeyi göze alamadı. «Dev-Yol» şefleri, bu eylemleriyle, saflarını daha net bir biçimde belirlemiş oldular. Bu karşı-devrimci eylem, maocu bozmaları ile bağlaşmanın sonucunun nerelere dek varacağını gösteren öğretici bir deneydir. Küçük burjuva devrimcisi «sol» akımlar, bu yüzden maoculara ve bozmalarına karşı tavırlarını bir kez daha gözden geçirmelidirler.

«Dev-Yol» şeflerinin hangi koşullarda ilerici gençliğe karşı saldırılarına hız verdikleri de düşündürücüdür. Faşist MHP ve yan örgütlerinin kapatılması, baş katil Türkeş'in tutuklanması için işçi sınıfımızın, ilerici, demokratik güçlerin savaşımının yükseldiği, MHP etrafındaki çemberin daraldığı ve ilerici gençliğin bu savaşımda aktif rol aldığı bir dönemde girişilen böylesi saldırılar, elbette gerici-faşist güçlerden, Türkeşlerden başkasını sevindirmiyor. Faşist partinin liderlerinin, işçi sınıfımızın politik hareketini, onun yolundan yürüyenleri saldırı hedefi olarak gösterdiği, bunu açıkça yayın organlarında söylediği bir ortamda, kendilerine «Dev-Yol» adını yakınlaştıranların, ancak yaptıkları eylemlerle devrimcilikle en küçük bir ilgileri olmadığını gösterenlerin, başlattığı bu saldırı kampanyasının nerelere dayandığı açıkça görülür. Maocu Perinçek'in «Dev-Yol» şeflerini İGD'ye karşı kışkırttığı bir dönemde İGD'ye ve üyelerine yöneltilen bu tür saldırıların kimlerce beslendiği ortaya çıkar.

Son eylemleriyle İGD'ye karşı sistemli bir saldırı kampanyasını sürdürmede ısrarlı görünen «Dev-Yol» şeflerine son bir kez daha hatırlatıyoruz: Aklınızı başınıza toplayın! Sizleri kışkırtanlar maoculardır. Bu eylemlerinizin üzerinden hesap yapanlar faşistler ve maoculardır. Sizleri, gençliğin eylem birliğinin karşısına çıkarıyorlar, eylem birliğinin gelişmesini kundaklamak istiyorlar. İşçi sınıfının savaşımına gerçekten inanç besliyorsanız, gençliğin gelişen eylem birliğinin karşısına dikilmeyin! İlerici gençlik sorumlu ve sabırlıdır. Ancak böylesi saldırılara karşı da sessiz kalmayacaktır. Cenaze törenine katılanları kurşun yağmuruna tutarak ilerici gençleri yaralayanlar, bu saldırılarının sorumluluğunun altından kalkamayacak, ezileceklerdir. Sabrınızı ve sorumluluğumuzu bize karşı kullanmanız sonsuza dek süremez!

Faşistlere karşı eylemsiz kalan, ilerici gençlere azgınca saldırı düzenleyen şeflerine karşı «Dev-Yol» sempatizanları da sessiz kalmamalıdır. Onlara, şu soruları sormalıdırlar: İGD, emperyalizme tekellere, gericiliğe, faşizme karşı işçi sınıfının yanıbaşında savaşırken siz ne yapıyorsunuz? İGD, anti-emperyalist, anti-faşist savaşımın daha da güçlendirilmesi için gençliği eylem birliğine çağırırken siz ne yapıyorsunuz? Neden İGD düşmanlığı ile gözümüzü karartmak istiyorsunuz? Neden faşist tehlikeye karşı kılınızı kıpırdatmıyor, onun ekmeğine eylemlerinizle yağ sürüyorsunuz, bizleri buna alet ediyorsunuz? Ve bu sorulara mutlaka kesin, net cevaplar istemelisiniz. Çünkü şefleriniz tam da burjuva politikacıları gibi kıvırtmayı, ikiyüzlü davranmayı çok iyi bilmektedirler.

LENİN'İN YAPITLARINI OKU!

Gençliğin Leninist eğitimi üzerine

Gençliğin, Leninist eğitimi tartışmasız, önemli bir konudur. Çeşitli güçlükleri bünyesinde toplayan yakıcı bir sorundur. Günümüzde önemi daha da artmış olmasına rağmen, günümüz dünyasına, ülkemize özgün bir sorun değildir. Öteden beri, komünist ve işçi partilerinin, işçi sınıfının savaş yolundan yürüyen gençliğin ilgi merkezi olmuş ortak, canalıcı bir sorundur. Kapitalist düzenin bencillik ve bireysel kurtuluşu özendirme çabaları, anti-komünist saldırıları, Leninizme ön yargılı yaklaşımlar, sağ ve «sol» revizyonizmin yarattığı ideolojik ve teorik kargaşa, güçlükleri doğuran başlıca nedenlerdir.

Güçlüklerden korkmuyoruz. Çünkü tüm güçlüklerin üstesinden gelebileceğimiz güçlü bir silahımız var. Büyük çekici gücü, insanları harekete geçiren, dünyayı değiştirmeyi, öğreten eylem kılavuzumuz: Leninizm.

GENÇLİĞİN LENİNİST EĞİTİMİ HANGİ NOKTALARI KAPSAR?

Gençliğin Leninist eğitimi belli başlı üç ana başlık altında toplanabilir. Gençliğin kişiliğinin geliştirilmesi, komünist moral ve ahlak normlarının kazanılması. Bu birinci noktadır. İnsanlığın geçmiş mirasına sahip çıkmak, kültürel değerleri korumak, dünyaya komünist bir gözle bakabilmek, komünist ahlakı, inançlarımızın, benliğimizin kopmaz bir parçası olmasından ayrı değildir. Kişiliğin eğitimi, bir gencin özel yaşamını, emekçi halkın ortak davası haline getirebilmesidir. İnsanlar davranışlarımıza bakarak, savunduğumuz, inandığımız, uğrunda savaştığımız ülkülerin doğruluğunu görebilmelidir. Emekçi halk yığınlarıyla, gençlik kesimleriyle iyi ilişkiler kurabilmek, kişiliğin Leninist yönde gelişiminin temel ölçütlerindendir. Kendine leninistim diyen her genç dürüst, açık sözlü, iyi niyetli, iyimser, hoşgörülü ve alçak gönüllü olabilmelidir. İnsanları, çevresindekileri, arkadaşlarını iyi tanımalı, farklı kişisel duyguları dikkate almalıdır. İnsanları olduğu gibi kabul etmeli, olumsuz yönlerini bilmeli ama iyi olumlu yönlerini harekete geçirebilmelidir. **«Emek sömürüsünden, bencillikten, küçük hırslardan kurtulmaya hizmet eden her şey ahlakidir»** diyen Lenin'dir. Şu sözler de Lenin'indir. **«Komünist olmak, bir davranış ve disiplin örneği olmaktır, çünkü insanlar arasındaki yeni ilişkiler ve bilinçli dipsiplin, kendi başlarına birden başlamazlar, ancak yeni toplum uğrundaki çalışma ve savaşımda gelişirler.»**

Örgütsel çalışmanın ilke ve yasallıklarının öğrenilmesi. Bu da ikinci noktadır. Örgütsel çalışmanın ilke ve yasallıkları nelerdir? İlerici gençlik örgütü, geniş gençlik kesimlerinin bilinçli ve ileri unsurlarını bağrında toplayan yüksek düzeyde örgütlenmiş bir gençlik örgütüdür. Geniş gençlik kesimleriyle bağları genişletmeyi öne alan, yığınsal bir gençlik örgütüdür. Dünya gençlik hareketinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bunun doğal gereği olarak diğer ulusal gençlik örgütlerine, dünya ilerici gençlik hareketine sarsılmaz uluslararası dayanışma bağları ile bağlıdır. İdeolojik ve örgütsel birlik bütünlüğüne sahiptir. Grupçuluğu ve fraksiyonculuğu reddeden işçi sınıfının politik hareketinin eylem programı, onun yolunda yürüyen gençliğin de eylem programıdır.

Gençliğin ileri, bilinçli kesimlerinin en yüksek düzeyde örgütlenmesi, örgütsel çalışmanın ilke ve yasallıklarının etkin ve yetkin bir biçimde işletilmesi ile olanaklıdır. Demokratik merkeziyetçilik, adı üstünde, demokrasi ve merkeziyetçilik yanlarını kapsar. Bu iki yan birbirini dışlalamaz. Tersine birbirlerini tamamlayan öğelerdir. Örgüt-içi demokrasi kararların en geniş biçimde tartışılarak, görüşülerek alınmasıdır. Örgüt-içi demokrasinin en iyi biçimde gelişmesi, denetimle, yönlendirici ve özendirici olabilmekle mümkündür. Bunun içinde etkin ve yetkin bir merkeziyetçilik gerekmektedir. Üst organların kararları alt organlar için bağlayıcıdır. Azınlık çoğunluğa uyar. Demokrat yönün en iyi bir biçimde işletilmesi, üyelerin atılganlık ve girişkenliğinin gelişmesi, merkezi yönün yetkinliğinden ayrı düşünülemez. Sağlıklı bir temele oturmuş örgüt-içi disiplin demokratik merkeziyetçiliğin temelidir. Canlı örgütsel bağların kurulmasını, üst organlarla, alt organların uyum içinde çalışmasını, üye-yönetici ilişkilerini, disiplin olmadan düşünmek mümkün değildir.

Örgütsel çalışmanın ikinci önemli yasallığı eleştiri-öz-eleştiri mekanizmasının işletilmesidir. Eleştiri, temelsiz, sorumsuz biçimde gündeme getirilmemelidir. Eksiklikleri ve yanlışları önleme işlevi görmelidir. Eleştiri ancak bu temele oturduğu taktirde örgütsel yaşamın gelişmesine hizmet edebilir. Aksi taktirde grupçuluğun ve fraksiyonculuğun yeşermesine ortam hazırlarlar. Öz-eleştiri nedir? Kişinin hatalarını, eksiklerini, yanlışlıklarını kabul etmesi ve aynı hataları yinelememesidir. Verdiği sözü pratiğe geçirmesidir. Ancak öz-eleştiri bir günah çıkarma aracı değildir. Sık sık başvurulursa anlamını yitirir. Yozlaşır. Örgütsel yaşamın gelişimine hizmet edemez.

Gençliğin Leninist eğitiminin temel konuları kalın hatlarıyla bunlardır. İkinci temel sorun, gençliğin Leninist formasyonu, hangi biçim ve yöntemleriyle kazanacağı üzerinedir.

NASIL ÖĞRENMELİYİZ?

Gençliğin Leninist formasyonu kazanmasında birinci biçim, örgütün yöneticiliğinde eğitim dir. Örgütün yöneticiliğinde eğitimin bir yanı örgütsel pratik çalışmalara katılmaktır. Lenin'in belirttiği gibi **«... çalışmadan, mücadele etmeden, komünist broşür ve kitaplardan elde edilen soyut komünizm bilgisi kesinlikle değersizdir, çünkü bu, eski burjuva toplumunun en iğrenç yönünü oluşturan teori ile pratiğin eski ayrımını devam ettirir.»** Marksizm-leninizm bir eylem kılavuzudur. Leninist formasyon kazanmayı amaçlayan genç, hazır reçeteler ezberleyen, kafasını gereksiz bilgilerle dolduran bilgiç insan değildir. Onun yaratıcı biçimde düşünmesi, düşünce yetisini geliştirmesi ve eğitmesi gerekir. Düşünce eğitimi nedir? Kişinin belli bir mantıki süreç içerisinde düşünmesidir. Ancak böylelikle pratikle canlı bağlar kurabilirz. Öğrenilen bilgiler pratik yaşamda yaratıcılıkla uygulanabilir. Deneyimlerden, hata ve eksikliklerden dersler çıkarılabilir. Yoksa Leninizmin dergilerden pasif bir izleyicisi olarak kalınır. Giderek Leninizme olan bağlılık ve inanç yitirilir.

Örgütün yönlendiriciliğinde eğitimin diğer yanı, örgütün politikasının öğrenilmesi ve eğitim çalışmalarına katılmaktır. Bu, sorunun bir yönüdür. Diğer yönü, gençlik yayın organının, diğer devrimci yayın organlarının dikkatli biçimde izlenilmesidir. İlerici gençlik kendi yayın organına ve diğer devrimci yayınlara sahip çıkmalıdır. Gençlik içerisinde okunması, yaygınlaşması için çaba göstermelidir. Gençlik yayın organının dağıtımından, yeni aboneler bulunmasına değin her şeyiyle yakından ilgilenmelidir.

Gençliğin leninist eğitiminin ikinci yönü, öz-eğitimdir. Öz eğitim kendi kendine eğitimdir. Diğer eğitim biçimleriyle birlikte götürülmesi gereken bir eğitim biçimidir. Kişinin teorik ve ideolojik eğitimini örgütün yönlendiriciliğinde programlı ve düzenli biçimde sürdürmesidir. Öz-eğitim üzerine Dimitrov şunları söylüyor : **Öz-eğitim gençliğe özellikle gereklidir. Parti ve RMS, derslerinde ve okullarında çalışmaları gereken tüm insanları içine alamaz. Her kimsenin kendi öz-eğitimine bakması işte bu nedenledir. Bu amaç için binlerce çalışma grubu ağı yaratıp, kendileri çalışabilsinler diye ders kitapları, kısaltılmış yazılar, edebiyat eserleri verin ve mümkün olduğu kadar yararlı bilgiyi çok biriktirin».** Öz-eğitimin diğer yanı kişinin pratik çalışmasını gözden geçirmesidir. Planlar yapmasıdır. Dimitrov bu konuda da yolumuzu aydınlatıyor: **«Günlük çalışmayla aşırı yüklenmiş olsanız bile, gündüz ne yaptığınızı ele alacak zaman bulabileceğiniz şekilde onu (çalışmanızı) örgütlemelisiniz: yararlı veya zararlı. Eğer yararlıysa çok iyi, eğer zararlıysa önlemler alın».** Dimitrov'un sözleri ışığında öz-eğitim üzerinde önemle durulmalıdır. Ne hemen herşeyi kısa sürede öğrenmek aceleciliğine düşülmelidir. Ne de kayıtsız kalarak belirsiz bir tarihe ertelenmelidir. Gelişmeyi sınırlayan dar görüşlülüğün ve gönül rahatlığının önüne geçilmelidir.

Eğitimin çeşitli biçimlerinin birbirinin karşısına koymamak, uyumlu bir biçimde birine bağlamak: gençliğin Leninist formasyon kazanmasında ana halka budur. Bu konuda yapılacak başlıca iş bellidir: **ÖĞRENMEK!**

DEMOKRASİ DEDİĞİNİZ BU MUDUR?

Geçtiğimiz günlerde Adana'da N. Özdoğan adlı bir yurttaş evinde «İlerici Yurtsever Gençlik» ve «Savaş Yolu» yayınları bulunduğu gerekçesiyle gözaltına alınmıştır. Bir düşman kampını basar gibi N. Özdoğan'ın evini basan Sıkıyönetim görevlileri evin altını üstüne getirmişler, korku ve terör saçmışlardır. «Yasaklanmış olsa dahi yayınlardan birer sayı bulundurmanın suç olmadığı» konusunda Yargıtay'ın ve Sıkıyönetim mahkemelerinin çeşitli kararları bulunduğu halde gözaltına alınan N. Özdoğan 15 gün içeride tutulmuştur. Sağlık koşulları zaten kötü olan N. Özdoğan, gözaltı süresinde verilen yemeklerin bozukluğu ve kötü koşullar nedeniyle ağır hastalanmış ve hastaneye kaldırılmıştır.

Türkiye'de her gün birçok kez tekrarlanan anti-demokratik uygulamalardan sadece bir tanesidir bu olay. Burjuvazi, kendi koyduğu yasaları bile çiğnemektedir. Burjuvazi, kendi koyduğu yasalarla bile ayakta duramamanın sancısı içerisindedir. Ama onlar bunu halkımıza «özgürlükçü demokrasi», «Hür parlamenter demokratik rejim» diye yutturmaktan çekinmiyorlar. Meydanlarda palavra kesmekten utanmıyorlar. Ama işçi sınıfımız, emekçi halkımız bu sahte demokrasi havarilerinin yutturmacalarına artık inanmıyor. Eğer meydanlarda bugün milyonlarca insan «İleri Demokratik Bir Düzen» diye haykırıyorsa, bilin ki, bu gerçeği bildiği içindir. Eğer bundan kor kuyorsanız, size şimdiden şunları söyleyelim! Korkun, daha fazla korkun! O günler pek uzak değildir!

İYG'Yİ YAYGINLAŞTIR ! TARTIŞ ! BU DEVRİMCİ GÖREVİNDİR !

BOLİVYA : İLERİCİ GÜÇLERİN BÜYÜK BAŞARISI

Bolivya'da 1 Temmuz'da yapılan genel seçimlerin açıklanan sonuçlarına göre, içinde Komünist Partisinin de bulunduğu Demokratik Halk Birliği yaklaşık olarak toplam seçmen kitlesinin oyunun üçte birini alarak zafere ulaştı. Cephenin, Cumhurbaşkanlığı için gösterdiği adayın kazanma olanağı arttı.

Bolivya halkının ve gençliğinin emperyalizme ve faşizme karşı savaşımı birçok şanlı sayfaya sahiptir. Geçmişte ulusal halk hareketi için en önemli bir sayfa 1952 Nisan Devrimi'ydi. Devrimci Ulusal Hareket (MNR), İngiliz - Amerikan emperyalizmiyle bağdaşan büyük toprak ve maden ocakları sahiplerinin çıkarlarını koruyan Roska'yı alaşağı ederek erki ele geçirmişti. 1964'e kadar iktidarda kalan MNR, maden ocaklarını ulusallaştırdı, genel oy hakkını tanıdı ve tarım reformunu uygulamaya koydu. Ne var ki, emperyalizmin kaleyi içten çökertme çabalarının sonucu olarak MNR parçalandı. 1964'de General Barrientos'un darbesiyle askeri diktatörlük kuruldu.

İlerici subaylar desteklediği General Avando'nun ve daha sonra da General Torres'in iktidara gelmelerini, 1971 Ağustosunda halk hareketini boğmaya çalışan ve partileri, sendikaları yasaklayan Banzer'in faşist diktatörlüğü izledi. Emperyalist devletlerin hatırı sayılır maddi yardımlarına karşın Banzer döneminde bunalımlar daha da derinleşti ve yaşam düzeyinin düşmesine karşı halkın tepkisinin büyümesiyle diktatörlük yalıtlandı. Carter yönetiminin rejime yasallık kazandırma çabasının bir sonucu olarak Banzer, Temmuz 1978'de seçimlerin yapılmasını kabul etti. Düzmece bir seçime karşılık, halk hareketi, genel af, sürgünlerin ülkeye geri dönmesi ve partilerin, sendikaların özgürce çalışma istemlerini dayattılar. İstemlerin geniş emekçi yığınlar tarafından desteklenmesi ve binden fazla kişinin açlık grevine gitmesi diktatörlüğü, istemleri kabul etmek zorunda bıraktı.

Seçimlere yaklaşırken sol güçler, güçlerini birleştirdiler. MNRI (MNR'den ayrılan ve H. Siles Zuazo'nun başkanlığında bir sol hareket), MIR ve Bolivya Komünist Partisi ile diğer on kadar küçük politik gruptan oluşan Demokratik Halk Birliği Cephesi kuruldu. Troçkistler, Maocular ve diğer karşı-devrimci akımlar da Devrimci Sol Cephe'de (FRI) birleştiler.

Sağ birkaç aday çıkardı. Banzer, General Pereda'yı MNR (sağ güçlerin eline geçirdiği eski Devrimci Halk Hareketi) V. Paz Estonsoro'yu, Hristiyan Demokratlar Rene Bernal'i aday gösterdiler.

9 Temmuz 1978 seçimleri öylesine hileliydi ki, Seçim Mahkemesi seçimi iptal etmek zorunda kaldı. Demokratik Halk Birliği'nin seçimlerin zaman geçirilmeksizin yenilenmesi istemi karşısında diktatörlük adayı Pereda 21 Temmuz 1978'de askeri bir darbe yaptı. Ancak Demokratik Halk Birliğinin seçimler konusunda ısrarlı davranması ve halkı bu yönde harekete geçirmesi ordudaki bölünmeyi daha çok artırdı. Artık ordunun büyük bir bölümü, 15 yıl iktidarda kalmakla ordunun saygınlığını yitirdiği, kışlaya dönmesi görüşündeydi. Sonuç, 24 Kasım 1978'de seçimlerin yenilenmesi için General Padilla tarafından gerçekleştirilen yeni bir darbe oldu.

Son seçimlerde Demokratik Halk Birliği birliğini korurken, Maocular ve bazı Troçkist akımlar FRI'dan ayrılarak Paz Estensoro'nun cephesiyle bağlaştılar. Sağ, kendisini Paz Estensoro etrafında birleştiremedi. Banzer'in kendisi ve Bernal de sağ güçlerin adayı oldu.

Demokratik Halk Birliğinin seçimlerde elde ettiği bu zafer Latin Amerika'nın faşist diktatörlüklerine ve emperyalizme ağır bir darbedir. Hele bu zafer Nikaragua'da devrimci hareketin utkusuyla, Meksika'da, Venezuella'da, ilerici güçlerin seçim zaferleriyle birleşiyorsa, faşist diktatörlüklerin ve emperyalizmin önemli geri adımlar attığını ve atacağını söyleyebiliriz.

IRAK HALKI İLE DAYANIŞMA GÜNCELDİR

Irak'ta Baas Partisi'nin yönetimindeki anti-komünist, anti-sovyet unsurların halka ve gençliğe karşı baskıları, emperyalizmin Ortadoğu'daki oyunlarına eşlik edercesine artıyor. Irak yurtseverlerinin örgütleri kapatılıyor, yayın organları yasaklanıyor, toplama kampları, işkence kampları kuruluyor, idamlar, sürgünler çoğalıyor, Kürt halkı kazanımlarından yoksun bırakılıyor.

Bu çok yünlü baskılardan Irak öğrencileri büyük bir pay alıyor. Resmi öğrenci örgütü Irak Öğrencileri Ulusal Birliği'nin yardımıyla öğrenci kitlelerine karşı eşi görülmemiş keyfi uygulamalar getiriliyor. Aşağıdaki örnekler, Irak öğrencilerine yapılan baskı ve saldırıların boyutunu gösteriyor.

- Irak yüksek okullarına ancak Baas Partisi yönetiminin örgütleriyle bağları olanlar, ya da ideoloji ve ilkelerden «vazgeçme» belgesini imzalayanlar girebilir. Ortaöğrenimde sınavları geçmek de yine bu koşula bağlıdır. Yurtdışında öğrenim görüp de bu belgeyi imzalamayanlar için 15 yıllık hapis cezası vardır. Burs almak, mezuniyet sonrası iş bulmak, bu belgeyi imzalamaya bağlıdır. Bu belgeyi imzalamayan profesörler ve öğretmenlere karşı aşağılama kampanyası ve işten uzaklaştırmalar sürüp gitmektedir.
- Kürt öğrencilerin 20 yıldır sahip oldukları kendi dillerinde eğitim görme hakkı ortadan kaldırılmıştır. Kürdistan'da eğitimi «Araplaştırma» politikası izlenmekte ve barbar ayırım yöntemleri uygulanmaktadır.
- Öğrenciler ilerici düşüncelerinden ötürü hapsedilmekte, işkence görmekte ve okuldan uzaklaştırılmaktadır. Irak Öğrencileri Ulusal Birliği'nin okullardaki büroları ve yatakhaneleri işkence yerlerine dönüştürülmüştür. Öğrenciler, ev basma, tecavüz, öldürme tehditleriyle «vazgeçme» belgesini imzalamaya zorlanmaktadır.
- Üniversite kampüsleri ve okullar gerici burjuva ideolojisinin merkezi durumuna getirilmiştir. «Arap toplumu» gibi konular devrimci güçleri karalama, anti-komünist anti-Sovyet politikayı propaganda etmek için kullanılmaktadır.

Yönetimin öğrenci haklarını ayaklar altına almasına ve eğitim sürecine balta vurmasına karşı kurulan **Irak Öğrencileri Genel Birliği**, tüm ilerici öğrencileri ve gruplarını birleşmeye ve öğrenci kitlelerinin kazanımları korumaya çağırıyor. Getirilen böylesi anti-demokratik uygulamaların kaldırılmasını istiyor.

Irak halkı, gençliği ve öğrencileriyle dayanışma güncel bir duruma gelmiştir. Unutmayalım ki, bu dayanışmayı yükseltmek, Irak halkının savaşımına güç katacağı ve bölgemizde emperyalizmin, uluslararası gericiliğin oyunlarını boşa çıkarmaya katkıda bulunacağından özel olarak Türkiye gençliği için büyük bir önem taşımaktadır. Bugüne kadar dayanışma hareketleriyle, uluslararası gençlik hareketi alanında geniş bir yankı uyandıran ilerici gençler, Irak halkı ve gençliği ile de dayanışmayı yükseltecekler, emperyalizme ve faşizme karşı savaşım tarihlerine yeni, şanlı bir sayfa ekleyeceklerdir.

DOSTLUK ZİYARETİ

Leninci Genç Komünistler Birliğinin konuğu olarak bir İGD delegasyonu Sovyetler Birliğine gitti. 10 gün süren gezi boyunca delegasyon, Komsomol yetkilileri ile görüşmelerde bulundu. Gençliğin toplumsal yaşama katkısını çeşitli alanlarda gözleme olanağını da bulan İGD delegasyonu ayrıca Sovyet gençliğinin yığınsal olarak yürütmekte olduğu kampanyalar hakkında bilgi aldı.

Dostça bir atmosferde geçen gezi sırasında delegasyon sorumluları bir araya gelerek iki örgüt arasındaki gittikçe gelişen işbirliği ve dayanışmayı görüştüler. Bu dayanışmanın iki komşu ülke halkları ve gençleri arasında barış ve dostluğun pekişmesinde önemli bir rolü olduğunu vurgulayan taraflar, gelecek için çok yönlü işbirliği üzerinde durdular. Ayrıca her iki tarafı da ilgilendiren uluslararası sorunlar üzerinde duran temsilciler, emperyalizme karşı verilen savaşımlarla olan ortak dayanışmalarının altını çizdiler Halkların ve gençlerin, İran, Kamboçya, Nikaragua'da kazandığı utkuları selamladılar. Maoculuğun dünya barışını tehdit eden tehlikeli gelişimini de sergileyen taraflar, hegemonyacı Pekin'in Sosyalist Vietnam Cumhuriyeti topraklarına karşı giriştiği iğrenç saldırıyı lanetlediler ve kahraman Vietnam halkı ile dayanışmalarını bir kez daha dile getirdiler.

Moskova Radyosu'nun sorularını yanıtlayan İGD delegasyon başkanı, gençliğimizin, ülkemizin karagün dostu Sovyetler Birliğiyle ulusal kurtuluş savaşımız sırasında filizlenen dostluğa biçtiği değerden söz etti. Gençliğin, iki ülke arasında son yıllardaki gelişmeleri olumlu karşıladığını ve daha da geliştirilmesinden yana olduğunu söyleyerek bunun bölge barışına katkısının altını çizdi. Türkiye ilerici gençliğinin, Sovyetler Birliği'nin tüm dünya halklarının yararına olan barış politikasını desteklediğini de dile getiren İGD delegasyon başkanı, gösterdiği konukseverlikten ötürü Leninci Komsomol'a teşekkür etti.

ÜÖB'nin Kıbrıs ile ilgili afişi

TÜM KIBRISLILAR GENÇLİK VE ÖĞRENCİ FESTİVALİ YAPILDI

EDON'UN 35. YILI KUTLANDI

Kıbrıs gençlik örgütü EDON'un geleneksel olarak düzenlediği festivalin sekizincisi 27, 28 ve 29 Temmuz tarihlerinde Limasol'da yapıldı. Festival EDON'un 35. Kuruluş yıldönümüne adandı. Festivalin birinci günü; Kıbrıs gençliğinin savaşımı ve sorunlarına, ikinci günü; Uluslararası anti-emperyalist dayanışmaya, üçüncü günde, Türk - Yunan dostluğu ve Kıbrıs halkının ortak savaşımına ayrıldı.

Festivale DDGF, Leninci Komsomol, KNE, İGD, DGD ve KÖGEF çağrıldı. Çağrı Kıbrıs'ın Türk kesiminde büyük bir hoşnutlukla karşılandı DGD ve KÖGEF basına yaptıkları ortak açıklamada Kıbrıs sorununa barışçıl çözüm bulma çabalarının hızlandığı bir zamanda her iki tarafın gençlik örgütlerinin bir araya gelmesinin büyük bir önem taşıyacağına işaret ediyor, konuyu resmi makamlara götürdüklerini, hazırlık çalışmalarını sürdürdüklerini belirtiyorlardı.

Hazırlık çalışmaları çerçevesinde Kıbrıs Türk gençliği, 21 Temmuz'da Zafer sinemasında 8. Festivali konu alan bir toplantı düzenledi. Ne var ki, Denktaş yönetimi, DGD ve KÖGEF temsilcilerine geçiş izni vermedi. Bu uygulama, faşist Türk Mukavemet Teşkilâtı'nın kuruluş yıl dönümünü kutlayan Denktaş yönetiminin barış düşmanı, halk düşmanı yüzünü bir kez daha açıklıkla sergilemiştir. Ancak, Kıbrıs halkının, gençliğinin haklı barış savaşımını, ne TMT ve EOKA-B gibi faşist kuruluşlar, ne de onların yolunda yürüyen Denktaş'lar durdurabilir.

İlerici kadınlar engel tanımadan yürüdüler

İlerici Kadınlar örgütlerini açtırmak için yürüyorlar.

20 Temmuz 1979, İzmir. Ege'nin yiğit kadınları **«İlerici Kadın Hareketi Durdurulamaz»** yürüyüşü için yola çıkıyorlar. Tüm ilerici İzmirlilerin dayanışması onlarla birlikte, 21 Temmuz 1979 Marmara bölgesinin yüreği Gebze.de atıyor. Yürüyüşün İstanbul kolu buradan yola çıkıyor. Ankara, ilerici kadınların yolunu gözlüyor.

Dikili, Burhaniye,, Balıkesir Bursa, Bozüyük halkı sevginin en sıcağını, dayanışmanın en güçlüsünü analarına, bacılarına gösteriyor. Onları ağırlıyor, yediriyor, içiriyor, çiçeğe boğuyor. Bu ilerici kadın hareketinden korkanları çılgına çeviriyor. Yürüyüşü ta baştan bozguna uğratmaya çalışıyorlar. İzmit Valiliği, Emniyet Müdürlüğü kadınları gerisin geriye İstanbul'a döndürmeye uğraşıyor. Ama çabası boşuna. İlerici kadınlar Eskişehir'de, Ankara'dan gelen bacılarıyla buluşuyor ve Ankara kapılarına dayanıyor.

Ankara kapısında kalabalık bir karşılayıcı topluluğu, 20 demokratik kuruluşun temsilcileri, ilerici sanatçılar, basın mensupları ilerici kadınları karşılıyor. Karşılayıcılara teşekkür eden İKD Genel Başkanı Beria Onger yaptığı konuşmada, bu yürüyüşün yalnızca onbinlerce kadının değil, tüm demokrasi, barış, özgürlükten yana güçlerin istemlerini yansıttığını, hükümet yetkililerinin haftalardır yapılan başvuruyu cevapsız bıraktığını, patronların tem silcilerine kapılarının açık olduğunu söyleyenlerin, emekçi kadınlarımızın temsilcilerine kapıların neden kapat tıkların sormuş. **«Ben bu yürüyüşün sonunda derneğimizin açılması konusunu, hükümet yetkilileriyle görüşmek, kadın-erkek kamuoyunun böylesi haksız ve yasal gerekçelerden yoksun bir işleme duyduğu öfkeyi iletmek üzere Ankara'ya gideceğim ve bu olanak sağlanıncaya kadar burada kalacağım»** demiştir. 28 demokratik örgüt ortak bir açıklama yaparak, cinayet ve terör merkezleri dururken ilerici kadın hareketinin örgütü İKD'nin kapatılmasının demokrasi anlayışıyla bağdaşmadığını belirterek protesto ediyorlar. Yürüyüş konvoyu karşılama töreninden sonra ikiye ayrılıyor. Bir kol İstanbul ve İzmir'e doğru yola çıkarken, dört otobüslük bir kol da Ankara'ya doğru hareket ediyor.

Sıra Sıkıyönetim komutanlığının baskılarında. Otobüsler Polatlı'da durduruluyor. Ne ki, otobüsleri sıkı bir arama-taramadan geçirenler, otobüslerde demokrasi inancı ve kararlılıktan başka hiçbirşey bulamıyorlar. Hayal kırıklığına uğruyor. Ankara'ya giriş izni vermek zorunda kalıyorlar... 22. kilometrede yine durduruyorlar. **«Hep birlikte giremez siniz. Otobüsler yarımşar saat arayla girebilirler başkente».** **«Hayır»** diyor ilerici kadınlar, **«ya hep beraber gireriz, ya da delegasyonumuzu Başbakan kabul edinceye kadar burada bekleriz...»** Nihayet bir haftadır ses seda çıkarmayan İçişleri Bakanı, Başbakanın görevlendirmesi ile görüşmeyi kabul ediyor. Görüşmeden sonra Hasan Fehmi Güneş konuyu sıkıyönetim eşgüdüm toplantısına götüreceğini açıklıyor. Yine de, baskılar durmuyor. İlerici kadınların türkülerinden korkan sıkıyönetim görevlileri, güvenlik kuvvetleri coplarla yaşlı-genç demeden kadınların üzerine yürüyorlar. Ama kadınlar kararlı, ne **«süngü tak»**, ne **«dağıt»** emirleri onları korkutmuyor. Onlar Türkiye halkı adına yola çıkmışlar, örgütlerinin açılmasını, faşist yuvaların dağıtılmasını istemişler, **«bütün biçimleri ile faşizmin bir daha geri gelmemek üzere dünya üzerinden silinmesi uğruna»** savaş andı içmişlerdir. Evet, kadınlı erkekli Türkiye halkı faşizme geçit vermeyecektir. Analarımızın, bacılarımızın andı bizim de andımızdır.

KADINLAR DEMOKRATİK MEVZİLERİNDEN GERİ ÇEKİLMEYECEKLER!

Analarımızın, bacılarımızın, kadınlarımızın «İlerici Kadın Hareketi Durdurulamaz!» adı altında düzenledikleri yürüyüş başarıyla sona erdi. İlerici kadınlar, MHP, ÜGD ve MİSK gibi kanlı cinayet yuvaları dururken örgütlerinin kapatılmasına karşı seslerini birleştirip yükselttiler. İKD' nin açılmasını, faşist yuvaların dağıtılıp evlat acısına son verilmesini istediler.

İKD Genel Başkanı Beria Onger'in de belirttiği gibi İKD hiçbir soruşturma açılmaksızın, hiçbir gerekçe gösterilmeksizin kapatılmıştır. Bu düpedüz anti-demokratik bir uygulamadır.

İlerici kadınların bu büyük yürüyüşü demokratik güçlerin maddi ve manevi desteği, yığınsal olması, kararlılığı, yılmazlığı ve direngenliği, amaca ulaşma azmi ile her yönüyle örnek alınması gereken bir eylem olmuştur. Eylem aynı zamanda, demokratik hakları korumanın ve ilerletmenin, faşizm tehlikesini geriletmenin ve kaynaklarını kurutmanın yolunu bir kez daha açıklıkla göstermiştir. Tüm ilerici, demokratik, yurtsever güçlerin eylem ve cephe birliğini gerçekleştirmek, yığınsal çıkışları yaygınlaştırmak. Demokratik mevzilerden geri çekilmemek!.

Edirne Valisi ilerici örgütleri kapatırken faşistlerin yuvası «Alp Oteli»ne dokunmuyor !

Türkiye gençlik hareketinin disiplinli, kararlı örgütü İGD'ye, üyelerine, sempatizanlarına karşı yoğunlaşan baskı ve saldırılar Edirne' de yeni boyutlar alarak hızlandı.

İGD Edirne Şubesi bir süre önce Edirne Valiliği'nin öne sürdüğü sudan gerekçelerle kapatıldı. Amaçları İGD'yi kapatarak sustur mak, ilerici gençliğin Edirne'de yükselen savaşımına darbe vurmak, yok etmektir. Fakat onlar da bunun hiç te istedikleri, planladıkları gibi olmadığını, olamayacağını gördüler. Yine her yerde İGD'nin, yiğit üyelerinin kararlı direnişleri boy verdi, serpildi. Sıra İGD üyelerine ve sempatizanlarına baskı yapmaya, yıldırmaya(!) gelmişti. Onu da yapmaya çabaladılar:

5 Temmuz günü İGD Edirne Şubesi Yönetim Kurulu üyesi **İrfan Tunca**'nın öğretmenler bahçesindeki düğününden dönmekte olan 200 kadar kızlı erkekli İGD üyesi saat 24 sıralarında futbol sahası önünde, **ALP OTELİ** karşısında 22-AY-044 plakalı ekip arabasınca, otomatik silahlarla durduruldu. 200 genç yüzleri duvara dayanarak tepeden tırnağa kadar arandı. O sırada orada bulunan İGD Avukatı **Teoman Özdöl'de**, avukat olduğunu kendisini arayamayacaklarını polise bildirmesi ne rağmen polis tarafından tartaklanarak aranmak istendi.

ALP OTELİ faşist katiller tarafından bir silah deposu ve saldırı üssü olarak kullanılmaktadır. Birçok namuslu, dürüst, ilerici yurtsever, **ALP OTELİ** önünden geçerken burada üslenmiş olan faşist militanlar tarafından dövülmüş ve yaralanmıştır.

Polis, Eğitim Enstitüsünü yakan, TÖB-DER ve İGD şubelerini bombalayan, **Ahmet Erikli**'yi ve şöför **Veli Akgül**'ü öldüren, sayısız yurtseveri yaralayan, Edirne halkına kan kusturan faşist katilleri, sapıkları, insanlık düşmanlarını yakalayacağı yerde, asıl güvenliğini sağlaması gereken, oradan geçmekte olan 200 ilerici genci, onların kararlı, savaşkan örgütü İGD'yi hedeflemiştir. Polisin bu tutumuyla, faşist militanlara güç verilmiş, destek olunmuş, yeni saldırıları için moral sağlanmıştır.

Bu saldırı ve baskı planları İGD' yi ortadan kaldırmaya, buna bağlı olarak ülkemiz ilerici gençlik hareketine yöneliktir. Fakat İGD'nin can düşmanları da bilmektedirler ki buna güçleri yetmez! İGD'ye uzanan eller kırılır ve bunların hesabı sorulur!

İLERİCİ GENÇLER BUCA CEZAEVİNDEN YAZIYOR

İzmir, faşistlerin etkin olamadıkları bir ilimizdir. Fakat onların olmadığı yerde burjuvazi maocu provokatörleri öne sürmektedir. Buca Cezaevinde bulunan ilerici gençlerin birçoğu maocuların çeşitli provokasyonları sonucu cezaevine düşmüşlerdir. İlerici yurtsever gençlerin kararlı savaşımı sonucu İzmir'de barınamayan bu maocu bozmaları, provokasyonlarını cezaevinde de sürdürmektedirler. Burada kafakola aldıkları lümpenleri, esrarcıları ilericilerin üzerlerine saldırtmaktadırlar. Fakat ilerici gençler, geçtiğimiz günlerde maocuların bu saldırılarını mahkûmlarla kurdukları sıkı dostluk ilişkileri sonucunda kırdılar.

Buca Cezaevinde yatan İGD'li gençlerin bu başarısı, onların tüm çalışmalarında olduğu gibi, cezaevinde de çeşitli sorunların çözümünde öncülük etmelerinde, kararlı çalışmalarında yatmaktadır. Onlar; çöp, temizlik, banyo, çay vb. gibi mahkumlar açısından önemli büyük olan sorunların çözümünde aktif rol alarak mahkumların sempatisini kazandılar.

Bu davranış ilerici gençliğin, İGD'nin en zor şartlarda, her türlü baskı, terör altında, cezaevinde bile sürdürdüğü kararlı, ardıcıl savaşımın somut bir öneğidir. İGD cezaevlerinden haykırıyor: Maocuların hain tuzaklarına geçit vermeyeceğiz! İGD'ye uzanan elleri kıracağız! Faşizme geçit yok!

Buca Cezaevinden İlerici Yurtsever Gençler

Antakya'da İlerici gençler faşist Türkeş'in maketini yakıyorlar.

İLERİCİ GENÇLER MHP-ÜGD'NİN KAPATILMASI İÇİN EYLEMLERİNİ YÜKSELTİYORLAR

● TÜRKİYE'NİN DÖRT BİR YANINDA YIĞINSAL EYLEMLER ÖRGÜTLENİYOR
● FAŞİST TÜRKEŞ'İN MAKETLERİ BENZİN DÖKÜLEREK YAKILIYOR

İlerici Gençler MHP ve ÜGD'nin kapatılması, Türkeş'in tutuklanması istemlerini haykırdıkları eylemlerini yurt çapında yükseltiyorlar.

İSTANBUL

İlerici, yurtsever gençler, 17 Temmuz günü Milliyet Gazetesi'nin önünde toplanarak, faşist MHP ve ÜGD'nin kapatılması, Gestapo ajanı Türkeş'in tutuklanması için bir gösteri düzenlediler. Sıkıyönetim koşullarında, her türlü zorluğu baskı ve terörü göze alarak toplanan 200 ilerici genç, faşist Türkeş'in bir maketini yakmışlar ve MHP-ÜGD'nin kapatılması istemini dile getiren belgiler haykırarak eylemi bitirmişlerdir.

Fatih Eğrikapı semtinde de halkın kahvelerde en yoğun olduğu bir sırada eylem konuldu. Halkın gençleri alkışlarla destekledikleri görüldü. Eylem sırasında MHP ve Türkeş'i simgeleyen bir maket yakıldı. «Faşist MHP Kapatılsın» yazılı bir pankart asıldı.

ANTAKYA

İlerici gençler Antakya'nın Köprübaşı'nda faşist Türkeş'in maketini yakarak, **«MHP-ÜGD Kapatılmalıdır»** belgisini haykırmışlar, konuşmalar yapmışlardır. Antakya ilerici gençliği, aynı içerikli ikinci eylemlerini ise Hal Binası önünde düzenlemişlerdir. Hal Binası'nın önünde toplanan esnaf ve halk, ilerici gençliğin bu eylemine büyük ilgi göstermiş, eyleme katılmışlardır.

DİYARBAKIR

75 kadar genç Bit Pazarında toplanarak, **«MHP Kapatılsın!» «Türkeş Yargılansın!»** yazılı pankartı yüksek bir yere astılar. Çevreden toplanan halk gösteriyi ilgi ile izledi. Yapılan konuşmada, **«Biz cinayetlerin sorumlusu olan faşist partinin, yani MHP'nin kapatılmasını, parti başkanı Türkeş'in yargılanmasını istiyoruz»** denildi. Sonra Türkeş'in maketi üzerine benzin dökülerek yakıldı.

GAZİANTEP

25 Temmuz'da ilerici gençler Belediye önünde yaptıkları yığınsal eylemde cinayetlerin, kırımların sorumlusu MHP'nin kapatılmasını, faşist yuvaların dağıtılmasını istediler. Otobüslerin önüne **«UDC'de Birleş!», «MHP Kapatılsın!»** belgileri bulunan **«İlerici Gençler»** imzalı pankartları astılar. Bildiriler dağıttılar. Halkın ilgi ile izlediği bu eylemlerde gençler halka faşist tehlikenin aldığı boyutları açıkladılar.

EDİRNE

Edirne Valisinin ve polisin artan anti-demokratik baskılarıyla İGD şubesinin sudan gerekçelerle kapatılmasından sonra, Halkevleri Edirne Şubesinin de kapatılmasına karşın, ilerici güçlerin ve gençliğin savaşımı durmuyor. 23 Temmuz'da ilerici gençler pazar yerinde Vedat Demircioğlu'nu andılar. Binlerce pul dağıttılar. **«6. Filoya Hayır», Vedat Demircioğlu'nu Unutmadık;», «MHP, ÜGD Kapatılsın»** belgilerine halk da katıldı.

30 Temmuz'da yine pazar yerinde ilerici gençler bir pankart astılar. Pankartta, **«MHP, ÜGD Kapatılsın, Faşist Türkeş Tutuklansın, Demirel'den Hesap Sorulsun!»** belgisi yazılıydı.

ERGANİ

Buğday Pazarı'nda bir miting düzenlendi. **«MHP, ÜGD Kapatılsın!», «Faşizme Geçit Yok!»** belgilerinin atıldığı mitingte bildiriler dağıtıldı, tüm demokratik kuruluşlar güç ve eylem birliğine çağrıldı. Dörtyol semtinde de aynı eylem tekrarlandı. Türkeş'in maketi yakılırken halk gençliği alkışladı.

ADANA

Karşıyaka ilçesinin en işlek caddelerinin birinde düzenlenen bir gösteride MHP ve ÜGD'nin kapatılması istendi ve pankartlar asıldı.

KAYSERİ

Kentin en kalabalık meydanlarından olan Kiçikapı ve Hunatta ilerici gençler, **«MHP, ÜGD Kapatılsın!», «Faşist Türkeş Tutuklansın!»** yazılı pankartlar astılar. İlerici gençlerin eylemi halk arasında büyük ilgi gördü ve alkışlandı. Kayseri Valiliği İGD Kayseri Şubesini kapatarak, ilerici gençlerin bu eylemlerinden ne denli korktuklarını göstermiştir. Derneklerini kapatmakla ilerici gençlerin savaşımı durdurulamaz. İGD Kayseri Şubesi açılmalıdır, açılacaktır.!

ANKARA

İlerici gençler Ulus'ta düzenledikleri bir eylemde MHP ve ÜGD'nin kapatılmasını faşist Türkeş'in tutuklanmasını istemişler, bildiriler dağıtmışlardır.

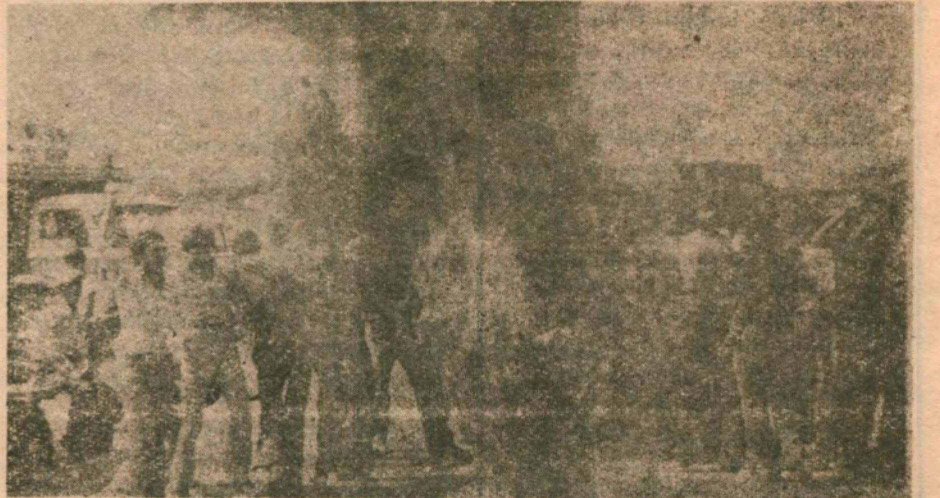
İlerici gençler Kayseri'nin Kiçikapı semtine pankart astılar

Diyarbakır'daki eylemi halk ilgiyle izledi.

İstanbul'da ilerici gençler Türkeş'in maketini yaktı.

Antakya Halinin önündeki eylemde Türkeş'in maketi yakıldı.

İLERİCİ GENÇLİK VEDAT DEMİRCİOĞLU'NU UNUTMADI

Ölüm yıldönümünde yığınsal eylemlerle andı

Amerikan Emperyalizmine, onun 6. filosuna karşı savaşır ken katledilen ilerici gençli - ğin öncülerinden Vedat De - mircioğlu ölümünün 11. yıl - dönümünde anıldı. Geçen yıl görkemli bir gösteri ile Ve - dat'ı anan ilerici gençlik bu yıl sıkıyönetim koşullarında değişik eylem türleri uygula dı. O'nu hiç bir zaman unut mayacağını gösterdi. Bugün nice Vedat'ların yetişmesi, NATO'ya, emperyalizme kar- şı, sömürüsüz bir toplum için verilen savaşımda gençliğin yerinin sağlamlaşması ve işçi sınıfının yolundan bir milim bile sapmadan kararlılıkla yü rümesi, Vedat ve O'nun gibi- lerin geleneğinin yaşaması - nın en canlı örneğidir.

İSTANBUL

«VEDAT DEMİRCİOĞLU YAŞIYOR!», «NATO'YA HA- YIR!», «KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ.», YANKİ GO HOME! - VEDAT DEMİR CİOĞLU'NUN GELENEĞİ YA ŞIYOR!» pankartları, pulla- rı, yazıları geçtiğimiz günler- de İstanbul'un sokaklarını süsledi. Açık olan okullarda Vedat için saygı duruşları ya pıldı. İTÜ Gümüşsuyu binası na Vedat'ın dev bir resmi asıldı. Feriköy ve Kadıköy'de gösteriler yapılarak Amerikan bayrağı yakıldı, pankartlar asıldı. Feriköy'de polis saldı- rıp bir kişiyi gözaltına alır - ken, Kadıköy'de de polis gös tericilere ateş açtı.

İlerici gençlik Vedat'ı yı - ğınsal eylemlerle anmakta ka rarlıdır. Anısını yaşatacak - tır. Ama laflarla değil, eylemle. Anısına layık eylemlerle. Oy- sa gazetelerinde, yayınlarında O'na sahip çıkmaya çalışan- lar oturdular, demeçler ver - mekle yetindiler. Hele Ameri kan emperyalizminin sadık dostu, NATO'nun 6. üyesi Maocu Çin yönetiminin Tür- kiye'deki temsilcilerinin Ve - dat'a sahip çıkması (!) gü - lünçtür. Elbette Vedat kitle - lere mal olmuştur. Unutulmaz ve unutturulamaz. Herkes O' na sahip çıkmak istiyor. Ger çekten sahip çıkanlar ise hem Amerikan emperyalizmi ne karşı savaşıyorlar, hem dünya sosyalist sisteminden yana çıkıyorlar, hem de Ve- dat'ın savaşım geleneğini sa- vaş alanlarında eylemlerinde yaşatıyorlar. Kimileri de (or tayolcular) seslerini çıkarmı yolar. Seslerini çıkarmadık- ları gibi Vedat'ı anmaya kal kan ilerici gençleri engelle - meye çalışıyorlar. Onlar bil- melidirler ki, Vedat'ın sava - şım geleneği unutularak, ne ABD emperyalizmine, ne NA- TO'ya ne de IMF'ye karşı sa- vaşım verilemez. İlerici genç- liğin savaşımı eskilere daya- nır. Bu yolda şehit düşenle- rin anıları yaşatılır, savaş gelenekleri sürdürülür. Karşı çıkanlar, gerçekleri çarpıtan lar ise yok olup giderler.

KAYSERİ

İlerici gençler yaptıkları eylemleriyle, yaygın bir biçim de Niğde, Kırşehir ve Kayse- ri'de dağıttıkları bildiriyle, Vedat Demircioğlu'nun anti- emperyalist savaşım bayrağı- nı İç Anadolu'da yükselttiler. **«Türkiye ilerici gençliğinin anti-emperyalist savaşım ge leneğinin Ulusal Kurtuluş savaşı yıllarına dayandığı»** belirtilen bildiride, **«Tütüncü Abbasların, Turan Emeksizle- rin, Vedat Demircioğluların, Deniz Gezmişlerin, Harun Ka radenizlerin kızıl kanlarıyla sulanan anti-emperyalist, an ti-faşist savaşım bayrağı «Yo lumuz İşçi Sınıfının Yolu - dur» diyen ilerici gençliğin elinde daha da yükseklerde dalgalanıyor»** denmektedir.

ANKARA

Vedat Demircioğlu, Ankara da çıraklar ve genç işçiler ta- rafından yapılan gösterilerle anıldı. Sanayide, Sitelerde du varlara afişler yapıştıran, ya zılar yazan genç işçiler, Sa- nayide bir gösteri düzenledi- ler. Kalabalık bir kitlenin ka tıldığı gösteride **«Vedatlar Öl mez, «UDC'de Birleş», «Faşiz me Geçit Yok»** sloganları atıl dı.

Vedat Demircioğlu'nun kat ledilişinin 11. yıldönümü ne- deniyle bir açıklama yapan Çırak-Der Ankara Ulus Şu - besi Başkanı Süleyman Kurt Demircioğlu'nun asavaşımı - nın kendilerine ışık tuttuğu- nu belirtti. Açıklamada, **«Biz çıraklar, kalfalar, genç işçi - ler ABD emperyalizmine, NA TO'ya, 6. Filo'ya karşı sava- şımda şehit düşen Vedat De- mircioğlu'nu saygı ile anıyor, onun savaşımını sürdürüyo- ruz. Vedat Demircioğlu, bık - madan, korkmadan ABD em- peryalizmine, NATO'ya, 6. Fi lo'ya karşı savaştı. O'nun sa vaşımı bizim mücadelemize ışık tutuyor ve tutacaktır. Biz genç emekçileri, Vedat Demircioğlu'nun savaşım ge leneklerinden sökmeye ayır- maya kimsenin gücü yetmeye cektir.»**

BASKI, TERÖR İLERİCİ GENÇLERİ DURDURAMAZ

KIRŞEHİR

21 Haziran'da İGD-Kırşehir Temsilciliğinin aktif üyele - rinden **Ahmet Altunbaş 10 ka** dar arkadaşıyla birlikte tem silcilik binası çevresine ge - len faşistlere karşı koyarken bıçakla karaciğer ve barsak- larından yaralanmıştır. İlk müdahaleden sonra tedavi için Ankara'ya gönderilen Al tunbaş'ın durumu iyiye git- mektedir. Olaydan sonra bir bildiri yayınlayan Temsilcilik gençleri ve halkı faşist güç - lere karşı savaşımı yükselt - meye çağırmıştır. Nitekim, o- laydan sonra halkın tepkisi karşısında faşistler kaçacak delik aramışlardır.

EDİRNE

Trakya Bölgesindeki 20 de mokratik kuruluş basına or- tak bir açıklama yaparak, İGD Edirne Şubesinin kapa- tılmasını kınamışlardır. Or - tak açıklamada özetle şöyle denmektedir:

«Gençliğin işçi sınıfının sa vaş yolundan yürümesinden, İGD'de bir çığ gibi örgütlen- mesinden korkan egemen güç ler, İGD'yi kapatmak, genç- liği örgütsüz bırakmak ama- cıyla her türlü yöntemi deni- yorlar. Elle tutulur bir gerek çe bulamayınca da, İGD Edir ne Şubesine yaptıkları gibi «mali işlemlerde usulsüzlük var» gerekçesiyle kapatıyor - lar.

«İGD Edirne Şubesinin ka patılması karşısında sesimizi yükseltmeyi bir yurtseverlik demokrasi savaşımının bir gereği gören biz demokratik örgütler, Edirne Valiliğinin bu anti-demokratik uygula - masını protesto eder, İGD Edirne Şubesi ile dayanışma- mızı bildirir, kapatılan İGD Edirne Şubesinin derhal açıl masını isteriz.»

NİĞDE —AKSARAY

Aksaray'da faşist saldırılar tırmanmasını sürdürüyor. Ne var ki, ilerici gençler vargüç- leriyle saldırılara karşı koyu yor, canla başla direniyorlar. Bu direnç, Niğde Aksaray'da faşist güçlerin püskürtülece- ğini kanıtlıyor.

KÖYCEĞİZ—MUĞLA

Temmuz ayında, faşistler, kampta bulunan İGD üyele - rine saldırdılar. Yücel ve Hü- seyin Hava ile Hüseyin Güler bıçaklandılar. Olaydan sonra faşistler AP binasına kaçtı - lar. Yücel Hava adlı İGD üyesi genç yarasının yanlış te davisi sonucunda sağ ayağın dan sakat kaldı.

MHP ve ÜGD KAPATILSIN! FAŞİST TÜRKEŞ TUTUKLANSIN!

Karakol mu, İşkence evi mi?

Hendek karakolunda iş - kence gördükten sonra dili tutulduğundan anlatmak istediklerini yazıyla ifade eden İlerici Gençler Der- neği Yönetim Kurulu üye si Zeki Yetim, polislerin kendisini elektrikli işken- ceye tuttuğunu, başına dip çikle vurduğunu, iz kalma sın diye beline özel ke mer takarak dövdüklerini belirtmiş, polislerin birbir lerine «kurşuna dizip bir yere atalım» dediklerini vurgulamıştır. Zeki Yetim şimdi Cerrahpaşa Hastane sinde psikonevroz duru- munda yatmaktadır. İşken ceci polislerin Adapazarı Emniyetine bağlı oldukları ve ne yapacakları konu - sunda önceden «bilgilendi rildikleri» öne sürülmekte- dir. Bu olay, CHP sağ ka- nat yönetiminin, gerici - faşist güçlerin «POL-DER kapatılsın» bağırtıları kar şısında gerilediğini, güven lik kuvvetleri içindeki fa- şist polislere dokunmadı - ğını kanıtlamıyor mu? Fa şistleri polis örgütünden uzaklaştırmak yerine, gü venlik kuvvetlerini mo- dernleştirmeye gitmek, ca nilerin eline arayıp da bu lamadıkları silahları ver- mekten öte bir anlam ta- şımaz. Faşistler devlet ay- gıtından, güvenlik kuvvet lerinden uzaklaştırılmalı - dır. Halkımız bunu isti - yor.

Gaziantep'te savaşım güçleniyor !

Gaziantep'te bir yandan faşist, gerici, maocu ve çeşitli sapık unsurların ilerici güçler ve İGD üyeleri üzerine yönelt- tikleri saldırılar gittikçe hızlanırken, ilerici gençliğin ve ilerici güçlerin demokrasi savaşımı da yükseliyor. Anti-faşist, anti-emperyalist eylemler, eylem birliği yönündeki gelişme- ler alabildiğine yoğunlaşıyor. Eylem birliği doğrultusundaki her ileri adım ise işçi sınıfına, ilerici güçlere ve gençliğe düş- man olan akımların çıkmazlarını derinleştiriyor. Kitlelerden yalıtlanan bu güçler, işte bu gelişmeler karşısında deliye dön müşcesine azgınlaşıyorlar.

Karayılan Mahallesi'nde İGD'li gençlerin etkinliğini kır- mak isteyen «Halkın Kurtuluşu» adlı maocu bozmalarının dışarıdan getirdikleri kiralık adamları yoluyla İGD üyele- rine saldırmaları, yoğunlaşan saldırılara somut bir örnektir. Fakat bu saldırılar İGD'nin saygınlığını ve etkinliğini kırmak bir yana, maocu bozmalarının faşist yüzünü halka daha somut olarak göstermiştir. Mahalle halkı bugün «Halkın Kurtuluşu» maocu bozmalarından nefret etmektedir.

Öte yandan TÖB-DER Lokali'nde «Aydınlık» adlı gaze- teyi satmak isteyen Pekinci maocuları öğretmenler ve ilerici gençler kovdular. Bunun üzerine maocu faşistler, polislere, ilerici gençleri ve ilerici öğretmenleri şikâyet ederek, onları ihbar ettiler. Bu tür ihbar olayları sık sık tekrarlanmak- tadır. Pekinci maocuları koruyan, kanatları altına alanlar ise sağ-sosyal demokrat yöneticilerdir.

Nizip'in Kargamış Nahiyesi'nde ise «Devrimci Halkın Birliği» adındaki maocu bozmaları ilerici gençlere saldır - dılar. Dört ilerici gencin gözaltına alınmasına neden oldu- lar. Saldırganlar ortada olduğu halde ilerici gençleri gözal- tına alanların amacı ilerici gençliğin gelişimini durdurmak- tır. Fakat boşuna! İlerici gençliğin gelişiminui kimse dur- duramaz!

Genç sanatçılar, ilerici yurtsever gençler, genç ozanlar, genç karikatüristler, genç fotoğrafçılar,

Sizleri İYG'nin geleneksel kültür sanat yarışmasına katılmaya çağırıyoruz!

Genç ozanlar, fotoğrafçılar, karikatüristler, tüm genç sanatçılar ve ilerici yurtsever gençler, sizleri geleneksel «İYG - Sanat ve Kültür Yarışması»na katılmaya çağırıyoruz.

3. İYG Sanat ve Kültür Yarışması, bu yıl şiir, karikatür, fotoğraf, anı ve duvar gazetesi dallarında yapılacaktır. Yapıtlarınızı engeç 25 Ekim'de elimizde olacak biçimde postaya verme lisiniz. Tüm genç sanatçılar istedikleri kadar yapıtla yarışmamıza katılabilir.

YARIŞMA KOŞULLARI NELERDİR ?

Şiir ve karikatür dallarında tüm genç şair ve karikatüristler serbest bir konuda, istedikleri kadar yapıtla yarışmaya katılabilirler. Ulusal bağımsızlık demokrasi özgürlük savaşına adadığınız şiirleriniz 60 satırı geçmemeli ve 5 kopya olarak daktilo veya okunaklı yazı ile yazılmış olmalıdır. Karikatür dalında ise çini mürekkebi ve iyi bir resim kartonu kullanılmalıdır.

Fotoğraf dalı, 1979 Uluslararası Çocuk Yılı'na adanmıştır. Yani fotoğraf konusu, çocuktur. Fotoğraflar Siyah-Beyaz, 18x24 cm. boyutlarında olmalıdır.

Yarışmamızın dördüncü dalı ise «Gençliğin Ulusal Bağımsızlık, Demokrasi ve Özgürlük Savaşı Anıları»dır. Gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist savaş deneyimlerini konu alan anılar, 4 daktilo sayfasını geçmemek koşuluyla ve 5 kopya halinde gönderilmelidir. Metinler olanaklı olduğu ölçüde daktilo ile yazılmalı yoksa, okunaklı bir el yazısı kullanılmalıdır.

Demokratik örgütlerde, derneklerde sendikalarda, fabrikalarda, işyerlerinde ve sokaklarda, duvarlarda bir çiçek gibi açan «Duvar Gazetesi» Türkiye'de ilk kez bir yarışma dalı olmaktadır. Yarışmamızın beşinci dalı olan duvar gezetelerinin de konusu serbesttir. Boyutları konusunda da bir sınırlama yoktur. Ancak yarışmamıza Duvar Gazetelerinin asılmış olduğu yeri görüntüleyen bir fotoğraf da gönderilmelidir.

Yarışmamıza gelen tüm yapıtların yayın hakları sadece İYG'ye aittir. Derece alsın veya almasın hiç bir yapıt iade edilmez ve İYG'den izin alınmaksızın hiç bir yerde yayınlanamaz.

YARIŞMAMIZA KATILMAK İÇİN ...

3. İYG Sanat-Kültür Yarışması tüm genç sanatçılara açıktır. Yarışmamıza katılmak isteyenler yapıtlarını, aşağıda vereceğimiz adrese posta ile gönderebilirler.

Hem yapıtlarınızı postalayacağınız hem de yarışma konusunda her türlü bilgiyi edinebileceğiniz adresimiz:

İYG
P.K. 914
Sirkeci/İstanbul'dur.

İLERİCİ GENÇLER,
GENÇ OZANLAR, GENÇ FOTOĞRAFÇILAR, GENÇ KARİKATÜRİSTLER, GENÇ YAZARLAR,

3. İYG Sanat-Kültür Yarışması bu yıl önemli bir dönemde yapılıyor. Bu önümüzdeki dönem ülkemiz demokrasi güçleri açısından çetin bir savaşım dönemi, yığın eylemlerinin, toplu grev savaşımlarının yükseldiği bir dönemdir. Bu dönem ilerici gençlik hareketine önemli sorumluluklar ve büyük görevler yüklüyor. Genç sanatçılar olarak bu dönemde, yığınların devrimci çıkışlarına, yapıtlarımızla, şiir, öykü, karikatür, fotoğraf anı, duvar gazeteleriyle omuz vermek zorundayız.

Genç ozanlar,

Şiirleriniz, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük için savaşan Türkiye ilerici gençliğinin savaşım azmini bilesin, yüreklerine güç katsın!. Dizeleriniz, halk düşmanlarının tepesine balyoz gibi inen birer yumruk olsun!

Genç karikatüristler,

Fırçanızı, kaleminizi halkımızın anti-faşist, anti-emperyalist savaşımına güç katmak için kullanın. Karikatürleriniz, emperyalist güçlerin tüm gerici manevralarını, faşist terör ve cinayetlerini gözler önüne sersin, faşist tehlikeye karşı tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini yükseltsin! Aklınızı ve tüm yeteneklerinizi işbirlikçi-tekelci burjuvazinin ve faşizm güçlerinin çarpıtmalarını, demagojilerini açığa çıkarmak için kullanın!

Genç fotoğrafçılar,

Objektifinizi, yüzyıllardır bir bardak süte, bir parça ete, karnı doyasıya ekmeğe, giyinmeye, okula, kısacası insanca yaşamaya hasret yoksul emekçi çocuklarına çevirin! 1979 Uluslararası Çocuk Yılı'nda, büyüklerinin yanında, savaş alanlarında «ekmek, barış, özgürlük» istemlerini yürekten haykıran yiğit çocuklarımızı görüntüleyin! Fotoğraflarınız ilerici gençliğin ileri demokratik bir Türkiye'yi kurma savaşımının parlak bir onur belgesi olsun!.

Tüm ilerici yurtsever gençler,

Gençliğin ulusal demokrasi ve özgürlük savaşını anılarınızla belgeleyin! Anılarınız geleceğin ileri demokratik Türkiye'sinin tarihsel savaş belgeleri olacaktır. Anti-emperyalist, anti-faşist savaşta, saflarımızdan kızıl bir karanfil gibi açarak toprağa düşen, kavga arkadaşlarımızı anılarınızla ölümsüzleştirin! Emperyalizme, faşizme, maoculuğa karşı yürüttüğünüz özverili ve yiğit savaşımı anılarınızla kalıcılaştırın!

Genç arkadaşlar,

Demokratik örgütlerde, sendikalarda, fabrikalarda, okullarda, sokaklarda işçileri, emekçileri, gençliği saflarımıza katılmaya, faşizme, emperyalizme, sömürü ve baskıya karşı ardıcıl bir savaş yürütmeye çağıran duvar gazetelerini nakış işler gibi hazırlayalım. Duvar gazetelerinin her biri birer savaşım bayrağı ve birim çalışmalarının birer gösterisi olsun! Bunun için tüm yaratıcı yeteneklerinizi kullanın, yaratıcı yarışmanın en güzel örneklerini sergileyin!

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER, GENÇ SANATÇILAR

Yarışmamıza göndereceğiniz yapıtlar, dün ya demokratik gençlik hareketinin barış ve toplumsal ilerleme belgilerini yükseltsin!

Yapıtlarınız, işçi sınıfının savaş yolundan yürüyen Türkiye ilerici gençliğinin ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm ülkülerini haykıran sesine ses katsın!

Geleneksel İYG 3. Sanat - Kültür Yarışması'nı, gençliğin sanat ve kültür çalışmalarının geliştirilmesi doğrultusunda yığınsal bir kampanyaya dönüştürelim!

HAYDİ 3. İYG SANAT - KÜLTÜR YARIŞMASINA !

Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi * Sahibi Rıfat GÜLER * Sorumlu Yönetmen: Erhan TUSKAN * Yönetim Yeri: 899 Sokak Hisar İşhanı, No: 608 İZMİR * Yazışma Adresi: İYG PK. 914 Sirkeci - İSTANBUL * Abone: 6 Aylık 100 TL., 12 Aylık 200 TL., Yurtdışı iki katıdır * Dizgi - Baskı: Doğruluk Matbaası * Son Baskı Tarihi: 21.8.1979